

ஓம்

ஞானசாகரம்

(அறிவுக்கடல்)

இது

‘சமரச’ சன்மார்க்க நிலையம் என்னும்

பொதுநிலைக்கழகத்தின்

அரிய பெரிய செந்தமிழ்விளக்க வெளியீடு



பதுமம், ௧௦]

தந்துபிஸ்ஸு புரட்டாசிய

[இதழ், ௮.

பொருளடக்கம்

மனிதவசியம் (Personal Magnetism)

✽ஜிஜி✽

மறைமலை ஸ்ரீ லக்ஷ்மி என்னும்

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி சுவாமி அவதாசலம் அவர்கள்

சமரச சன்மார்க்க நிலைய குரு,

பல்லாவரம்

— ௧௦ —

பல்லாவரம், சமரச சன்மார்க்க நிலையத்தின்கண் உள்ள

டி. எம். அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிடப்பட்டது;

June, 1923.

ஒருபதுமக் கையொப்பம்]

[நான்கு ரூபா

All Rights Reserved.

ஓம் சேக்கிழாரும் பெரிய புராணமும் (முன்னொட்டர்ச்சி)

மறைமலையடிகள் எழுதியது

இனிச், சேக்கிழார் அடிகள் தாம் 'இயற்றிய அடியார் வரலாறுகளின் தொகுதிக்குத் 'திருத்தொண்டர் புராணம்' என்னும் பெயரே அமைத்தார் என்பது அவர் தாமே பாயிரத்திடுதியிற் கூறிய

“இங்கிதன் நாமங்கூறின் இவ்வுலகத்துமுன்னாள்
தங்கிருள் இரண்டின் மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்துநின்ற
பொங்கிய இருளேனைப் புறஇருள் போக்குகின்ற

செங்கதிர்வன் போலநீக்குந் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பாம்”

என்னுஞ்செய்யுளால் நன்குபலப்படும். இங்ஙனம் ஆசிரியர் சேக்கிழார்வைத்தருளிய இப்பெயரையே அடியோமொற்றி அந்நூலுக்குப் 'பெரிய புராணம்' என்னும் பெயரைவைத்து வழங்கியபின்னோர், இடையிடையே தாம்வேண்டிய செய்யுட்களையும் எழுதி அந்நூலின்கட் சேர்த்துவிட்டாரென்பது ஒருவியப்பன்று. 'தொண்டர்' என்னுஞ்சொல் 'அடியார்' எனப் பொருடருதலால், அவ்வுடியவர்க்கு ஆண்டான் ஒருவன் தனிமுதல்வனாய் உள்ள என்பது சைவநூற்கொள்கையாகும். மற்று, மாயாவாதமோ ஆண்டவன் எனவும் அடியர் எனவும் இரண்டிலே, அதனால் அடிமைத்திறம் என்பதும் ஒன்றில்லை, இல்லையாகவே தம்மைப் பிரமமாக உணர்ந்தாரைப் பெரியரெனக் கூறல்வேண்டுமே யல்லாது அடியரெனக் கூறுதல் ஆகாதென்று கொள்வது. அத்தகைய மாயாவாதக் கொள்கையுடையார் எவரோதாம், 'திருத்தொண்டர் புராணம்' என்னும் பெயரைப் 'பெரியபுராணம்' எனக் கரவாய்மாற்றி, ஆசிரியர் சேக்கிழார் வைத்தருளிய அச்சிறந்தபெயர் பெரும்பாலார்க்குள் வழங்காதபடி செய்துவிட்டனர். பிற்காலத்திற் சைவசித்தாந்த நுண்ணுலகநர்ச்சி குன்றி மாயாவாதப் பருவாணர்ச்சி பெருகச், சைவம் இது, மாயாவாதம் இது எனப் பகுத்துணரமாட்டாமற் சைவரிற் பெரும்பாலாரே மாயாவாதக் கொள்கையினராய் மாறுபட்டமையிற் திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெயரைவிடுத்தப், 'பெரிய புராணம்' என்னும் பெயரையே பெரிதும் வழங்கலாயினர். சைவரும் அவர் செய்த அச் சூழ்ச்சியினை அறியாராய்த் தாமும் அப்பெயரையே பெரிதும் வழங்கிவிட்டனர்.

இங்ஙனமே, மாயாவாதிகள் கருட் புகுந்து தமக்கிசைந்த பல மாறுதல்களைச் செய்து, அவற்றை நுங் கைக்கொள்ளுமாறு செய்த ஏமாற்றங்கள் எத்தனையோ பலஉள். நான் இன்னும் ஒன்றுகாட்டுவோம். இத் திருத்தொண்டர் புராணத்தை உரையிடையில் எழுதிய சைவர் சிலர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் பண்டைவரலாறு கூறுகின்றழித் திருக்கைலாயத்திற் சிவபெருமான் ஒரு கண்ணாடியையெடுத்து நோக்க, அதிற்சேன்றிய தமது அழகிய திருவுருவத்தைக்கண்டு வியந்து 'தாமே னா' என்று அழைப்ப, உடனே அக் கண்ணாடியினின்றும் புறங்குதித்துவந்த அவ்வுருவமே 'ஆலால சுந்தரர்' எனப் பெயர்பெற்றதென்று ஒருகதை எழுதி வைத்திருக்கின்றனர். ஆசிரியர் சேக்கிழார் பாடியதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள 'திருமலைச் சருக்கத்' திலுங்கூட இக்கதையைக் காணோம். திருத்தொண்டர் புராணத்தை உரைநடைப் படுத்தி எழுதுகின்றவர், அப்புராணத்திற் சொல்லப்படாதவைகளையும் தமக்குத் தோன்றியவாறெல்லாந் சேர்த்தெழுதுதல் முறையாகுமோ! இங்ஙனஞ் செய்யுளில் இல்லாமல் உரையில் வலிந்துபுகுத்தப்பட்டனவும் சைவர்களால் உண்மையென்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல் என்னென்று உற்றுநோக்குங்கால், அவராதம்மிற் பெரும்பாலார்க்குப் பகுத்தறிவில்லா நம்பிக்கை மிகுதியும் உளதாகல் நன்கு புலனாகின்றதன்றோ? இனி, உரைநடையிற் புதிது சேர்க்கப்பட்ட இக்கதை மாயாவாதிகளார் புதிது படைக்கப்பட்ட தென்பதை யாங்ஙனம் அறிந்தீரெனிக் கூறுதாம்: முழுமதியும் ஒன்றே குடங்கடோறுமுள்ள நீரிற் பல மதியங்களாய்த் தோன்றுதல்போலப், பரப்பிரமம் ஒன்றே மாயையிற் பிரதிபலித்து எண்ணிறந்த சீவர்களாய்த் தோன்றுகின்றதென்று மாயாவாதிகள் கூறுகிற்பார். அதனால், அவர் கருத்துப் பரப்பிரமத்தின் வேறுகச் சீவர்கள் இல்லையென்பதூஉம், பரப்பிரமம் ஒன்றே அங்ஙனம் அவர்போற் பலவாய்த் தோன்றுகின்றதென்பதூஉமேயாய். இனிச் சிவபெருமான் ஒரு கண்ணாடியை நோக்கி அதிற்

இவ்வுயிர்களை அடைத்து இங்குவிடுத்ததெல்லாம், அவற்றிற்கு இந்நம்பிக்கையினைத் தோற்றுவித்து, அதன்வழியே தனதருளைச்சொரிந்து, அவை தம்மைப்பொதிந்த அறியாமையைக் களைந்து, பேரின்பத்தை வளர்த்தற்கேயாம். உயிர்களின் நன்மைக்குவேண்டும் ஏனை யெல்லாத்தொழில்களையும் இறைவன்செய்ய, அவை அத்தொழில்களைத் தமது நன்மையின்பொருட்டுப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுதற்குத் தாஞ் செய்யவேண்டுவது அவனை நம்புகல் ஒன்றேயாம். அவனை நம்பாதார்க்கு அவன் அவர் பொருட்டுச் செய்யும் நன்மைகள் எவையும் பயன் றராமையோலத், தீய பேய்களை நம்பாதார்க்கும் அவை செய்யுந் தீமைகள் சிறிதுந் தீங்குபயவா என்று கடைப்பிடிக்க. அவ்வாறுகொள்ளின், அவரவர் நம்பிக்கையின் வேறாக நன்மை தீமைகளைத்தரும் ஆற்றலும், அதனையுடைய இறைவனும் பேய்களும் இல்லையென்று முடிக்கப்படுமேயெனின்; அற்றன்று, பஞ்சைக் கொளுத்தும் ஆற்றல் நெருப்பின்கண் உளதாயினும், நீரில் நனைந்த பஞ்சின்கண் அது செல்லாமைபற்றி, அவ்வாற்றலும் அதனையுடைய தீயும் இல்லையென்றல் பொருந்தாமைபோலவும், மீம்பொறியானும் நுகர்த்தற்கினிய பண்டங்களும் அவற்றைப் பெறுதற்குக் கருவியான பொற்றிரளந் தனக் கெளியவாய்த் தன்னைச்சூழ ஏராளமாயிருப்பினும் எந்நேரமும் அறிவுமயங்கி உறக்கக்கிடையே கிடப்போன் அவற்றையறிந்து நுகராமைபற்றி அப்பொருள்கள் இல்லையென்றல் ஏவாமை போலவுங் கடவுளையும் அவற்றுள்ள பேராற்றலையும் பேய்களையும் நம்பாதார்க்கு அந் நம்பிக்கையின்மைபற்றி அவர் தாமும் இல்லையென்றல் ஒரு சிறிதும் பொருந்தாதாம். காய்ந்த பஞ்சுபோல் முறுகிய அன்பும் நம்பிக்கையும் உடையார்பால் இறைவனது அருட்டி தாவிப் பற்றுதல் போல, அந்நம்பிக்கையில்லா ஈரப் பஞ்னையார்பால் அது தாவுதல் இல்லையாகும். இங்ஙனமே பேய்கள் உளவாயினும் அவற்றின் தீச்செயல் அவற்றை நம்பாதார்பாற் சிறிதும் அணுததல்மாட்டாதென்று கடைப்பிடிக்க.

அங்ஙனமாயிற், கடவுளை நம்புவார்க்கு அவன் நன்மையைத்தருதல் போலப், பேய்களை நம்புவார்க்கும் அவை நன்மை தீமைகளைச் செய்ய வல்லனவாமென்பது பெறப்படுமாதலால், அவை கடவுளுக்கு மாறாக நன்று எவையுஞ் செய்யவல்லன அல்ல என்று மேற்கூறிய தென்னை யெனின்; அவ்வியல்பினையும் ஒரு சிறிது விளக்குதும்: உயிர்கள் தம்மையுணராமலும், தமக்குத் தலைவனான இறைவனை யுணராமலும் இன்ன தென்று சொல்லுதற்கும் நினைத்தற்கும் ஆகாத ஒரு பேரிருளிற் புதைத்து கிடந்தனவாக, அவைதம்மைப் பொதிந்த அவ் விருள்வலியை மெலிவித்து அவற்றின் அறிவை விளங்கச்செய்வான் பொருட்டு அவை தமக்கு மிக வியப்பான பலதிற வுடம்புகளையும், அவை அவற்றோடுகூடி உலவுதற்கு எண்ணிறந்த உலகங்களையும், நுகர்த்தரு அவ்வுலகங்களிற் பல

திறப் பொருள்களையும் தனது பேராற்றலாலும் தனது பேரறிவாலும் படைத்துக்கொடுத்துப் பேருதவிசெய்து வருகின்றான். எல்லாம்வல்ல கடவுள் எல்லா அறிவும் எல்லா ஆற்றலும் உடையனாகலான், எண்ணிறந்த வுயிர்கள் தன்னைக் கேளாதிருக்கையிலும் அவற்றிற்கிரங்கி அவற்றிற்கு இந்நன்மைகளைத் தானாகவே செய்துவருகின்றான். அவனுதவியைப்பெறும் ஏனை யெல்லாவுயிர்களும் அவனது கட்டளையின்றித் தாமாகவே முதன்மையாய் நின்று எதவுஞ் செய்யவல்லன அல்ல. பருவுடம்பில் நிற்கும் மக்கள் ஆவியுடம்பில் நிற்கும் உயிர்களை உறுத்து நினைந்து ஏவினால் மட்டும் சில நன்மை தீமைகளைச் செய்யவல்லன ஆகும்; அல்லாக்கால் அவை தாமாகவே கடவுளுக்குமாராய்நின்று எதுஞ் செய்வன அல்ல. பருவுடம்பில் நிற்கும் மக்களாவது தமக்கெனச் சிறிதொரு செயலுடையர். ஆவியுடம்பில் நிற்பனவோ முழுதும் இறைவன் உதவியையே அவாவி நிற்பன. ஆதலால், அவை அவனுக்கு மாராய் எங்ஙனம் நடக்கக்கூடும்? அதனாலன்றோ, அவை தாம் விரும்பிய சிறுயுயிர்களின் ஊனைத் தாமாகவே பெறுதற்கு இயலாமல், தம் முதலியை வேண்டும் மக்களின் வாயிலாகப் பெற்றுத் தமது பேரவாவைத் தணித்துக்கொள்கின்றன? தாம் விரும்பிய ஊனின்பொருட்டு எந்தச் சிறுயிரையேனும் அவை தாமாகவே கொல்லுமானால், எல்லாம்வல்ல கடவுள் சொல்லற்கரிய துன்பத்தைத்தருங் கொடுவிரயங்களிற் படுத்து அவற்றைப் பன்னெடுங்காலம் வருத்துவன். அத் துன்பத்திற்கு நடுநடுங்கியே ஆவியுடம்பில் நிற்குங் கொடியபேய்கள் தாமாகவே எந்த உயிரையும் கொல்வதில்லை: தம்மை வருவிக்கும் மந்திரகாரரோ ஆடு மாடு கோழி முதலியவற்றை வெட்டிப் பலியூட்டி அதனாலவருந் தீவினைக்கு உள்ளாக, அப்பேய்கள் அத்தீவினைக்குத் தப்பிக்கொள்கின்றன. பிறருயிரைக் கொள்ளை கொள்ளுமாறு மந்திரகாரரால் ஏவப்பட்டவிடத்தும், அவை ஏவப்பட்டார்பாற் சென்று அவரை அச்சுறுத்தவும் அவர்க்குச் சில துன்பங்களை விளைக்கவும் வல்லனவேயல்லால், அவரைக்கொலைபுரிய வல்லன வல்ல. அன்றி அவை அங்ஙனஞ் செய்யவிரும்பினாலும், தப்பக்கூடிய அரசன் ஆணையைக்கடந்து தப்பக்கூடாத கடவுளின் திருவருளாணை வழிநிற்கும் அவை அதற்குச் சிறிதும் இடம்பெறா. மந்திரகாரரால் ஏவப்பட்ட அவை பிறருயிரைக் கொள்ளைகொள்ள மாட்டாமையேபோலவே, பிறர்க்குரிமையாயுள்ள செல்வப் பொருள்களையும் பண்டங்களையும் கொள்ளையிடவும் மாட்டா. அவ்வாறல்லாக்கால், மந்திரகாரராவார் எளிதிலே திரண்ட செல்வராய்விடலாம். அதுவேயுமன்றித், தாம் அணுகுதற்கேற்ற தீய இயல்புகள் இல்லார்பாலும் அவை அணுகப்படாதென்ப தூஉம் இறைவனதானே. அங்ஙனமில்லையேல், எத்துணையோ உயர்ந்த தன்மைகள் வாய்ந்தோர் மந்திரகாரர் ஏவிய பேய்கட்கு இரையாயொழிந்

திருப்பர்; உலகத்தில் நன்மையும் நல்லோரும் இல்லையாகி எங்குந் தீமையும் தீயோருமே நிறைந்திருத்தல் கூடும். மற்று அங்ஙனம் இருப்பக் காணாமையால், தீயபேய்கள் தாமாகவே பிறர்க்கு ஏதுந் தீங்கிழைக்க மாட்டாமையோடு, தம்மை ஏவும் மந்திரகாரர் விரும்புமாறெல்லாந் தீங்கிழைக்கவும் மாட்டாவென் றுணர்ந்துகொள்க. ஆகவே, அப்பேய்கள் கடவுளின் நிருவருளாணைக்கு மாறுநிற்க மாட்டாமையால், மந்திரகாரரால் ஏவப்பட்டுத் தாஞ் செய்யும் சில நல்வினை தீவினைகட்கும் அவை முற்றும் உரியவாகமாட்டா; அவற்றை ஏவும் மந்திரகாரரே அவற்றிற்கு உரியராவர் என்க.

அஃதொக்குமென்றாலும், கடவுள் தன்னை நம்பாதார்க்கு நன்மையைத்தாரார் என முன்னர்ச் சொல்லிப், பின்னர்த், தம்மையும் தலைவனையும் உணராமற் பேரிருளிற்கிடந்த எல்லா வுயிர்க்கும் அவர் நன்மையைச் செய்துவருகின்றாரென்று மாறுபடக்கூறுத லென்னையெனின்; உயிர்கள் தன்னையறிந்து கேளாதிருக்குங் காலையிலும் அவற்றிற்கு எல்லா நன்மைகளையுஞ் செய்துவருதல் கடவுளின் இயற்கையே யென்றாலும், அவர் செய்யும் அந்நன்மைகளாற் பயன்பெறுதல், அவற்றையுணர்ந்து அவற்றை நம்புவார்க்கே உளதாவதாம். உண்ணற்கினிய அறுசுவைப் பண்டங்களுந் தன்னைச்சுகுழ இருப்பவும், அவற்றை யறிந்தெடுத்து உண்ணத்தெரியாமற் கிறுக்குப்பிடித்துப் பசியாலும் விடாயாலுந் துன்புறுவோனைப் போலத், தாங் கேளாதிருக்கையிலுந் தமக்குவேண்டும் எல்லா நலங்களையும் இறைவன் செய்துவரினும் அவற்றை யறிந்தெடுத்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ள மாட்டார்க்கு அந்நலங்கள் பயன்படாது போதல் திண்ணமேயாம். தன்னியற்கையாய் இறைவன் உயிர்கட்கு எஞ்ஞான்றும் நலங்களையே செய்துவருவான். அவற்றையறிந்து பயன்படுத்திக் கொள்ளுதலே உயிர்கட்குக் கடமையாவது. அவ்வாறு செய்யாதார் 'வெண்ணெயை வைத்துக் கொண்டு நெய்க் கழுவாரையே' ஒப்பாராவர். அவன்றும் நலங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வோர் எக்காலும் அவனை மெய்யன்பால் நம்பி அவன்றிருவருள் வழியிலேயே நிற்பவராவர். இங்ஙனம் நிற்பவே, அவனது திருவருட்பெருக்கு அவர்க்குள்ள அறியாமைக் கறையைக் கழுவி அவரைப் புனிதராக்கி எவர்க்கும் இல்லாப் பெருஞ்சிறப்பை அவர்க்கு நல்காநிற்கும் என்க.

இனி, உலகின்கண் உள்ள மன்னுயிர்கட்குப் பெருநலங்களைச் செய்வதிலேயே கருத்தான்றி நிற்பவர், மேலுலகங்களில் ஆவியருவில் உலவா நிற்கும் சான்றோரை வருவித்து, அவர்தம் உதவியால் அவைகளை நிறைவேற்ற முயன்றால், அஃது ஒரோவொருகாற் கைகூடினுங் கூடும். ஆனால், அம்முயற்சியிற் றலையிடவோர் மிகவுந் தூயஉள்ளமுஞ் சொல்லுஞ் செயலும் உடையராதலோடு, அன்பினாற் குழைந்து குழைந்துரு

கும் இயல்பினராயும் இருத்தல் வேண்டும். தாம் வருவிக்கவிரும்பிய சான்றோர், தாம் வருந்தி அழைத்தகாலத்தும் வந்திலராயின் அதுபற்றி மனந்தளர்ந்து அவர்பால் வைத்த அன்பை நெகிழவிடாது, மேலும் மேலும் அன்பில் அகம்நெகல்வேண்டும். எல்லாம்வல்ல இறைவனே எல்லையிற்கடக்கும் வேண்டிய உதவிகளையெல்லாம் புரிந்துவருதலாம், கீழேயுள்ள நிலவுலகத்தைவிட்டுச் சென்ற சான்றோர் இதனை நன்குணர்ந்து இங்குள்ளார்க்குவேண்டும் உதவிகளைப் புரிதலிற் றும் சிறிதுங் கருத்துவையாது, தம்மோடு ஒருங்கு உலவும் தம்மையொத்த ஆவியருவங்கட்கு உதவியுந் துணையுமாய் நின்று, இறைவனது அருட்பேற்றை வேண்டியடிபடியாகவே இருப்பார். ஆதலால், அவர் இங்குள்ளார் வேண்டுமோ ஏற்று, இங்கே மீண்டிவந்து உதவிபுரிதல் அரிதேயாம். மேலும், இக் கீழுலகத்தைவிட்டுப் போய் நீண்டகாலங் கழிந்தால், அவர்களது ஆவியுடம்பு வரவர துண்ணிதாகி அவர்தம் நினைவுகளும் மேன்மேல் அருளில் ஊறி நினைவுக்கும் எட்பாது அத்துணைச் செய்மையிலுள்ள உலகங்களிற் போய்விடுமாதலால், அவர்களைத் திரும்ப இங்குவருவித்தல் எளிதான செய்கையன்று. அவர்கள் இந் நிலவுலகத்தைவிட்டுச் சென்ற சிலநாட்கள், அல்லது சில திங்கள், அல்லது சில ஆண்டுகள் வரையில் முறுகி முயன்றால் அவர்களை வருவித்தல் ஒருவாறு கைகூடும். நீண்டகாலங் கடந்தபின்னரோ அது கைகூடாது. அல்லாமலும், மேலுலகங்களிற்சென்ற சான்றோர் தம் வினைகள் அங்கே தூயவானபின் மீண்டும் பிறவிக்கு வரவேண்டியவர்களானால், இந்த மண்ணுலகத்திலோ அன்றி இதைப்போலுள்ள வேறு மண்ணுலகங்களிலோ போய்ப் பிறப்பராதலின், அத்தகையோரை எத்துணைதான் உருகிவேண்டினும் அவர் எங்ஙனம் இங்கேவந் துதவிசெய்யக்கூடும்? ஆயினும், எல்லாம்வல்ல கடவுளே இங்கிருந்து நம்மனோர்செய்யும் வேண்டுகோளைத் தமது திருவுளத்தேற்றி, நமக்கிரங்கி நாம் நினைந்த அப்பெரியோர் வடிவில்வந்து அருள்செய்தலுங்கூடும். நினைந்தார் நினைந்த வடிவுகளிலெல்லாம் தோன்றி அருள் செய்யும் ஆற்றலும் இரக்கமும் இறைவன் ஒருவனே உடையன். ஆனது கொண்டு, தீயபேய்களை வருவித்தற்கு வருந்திமுயன்று துன்புறுதலை அறவே கைவிடுத்துச், சான்றோரையும் எல்லாம்வல்ல இறைவனையும் நெஞ்சாரக் கருதிவழிபட்டு அவர்தம் உதவியையுந் துணையையும் வேண்டிதலே தப்பாமற் பயன்றருவதாமென்க.

இதுவேயுமன்றி, மேலுலகங்களில் இயங்குந் தூயருள் ஒருசாரார் பேரிரக்கத்தான் உந்தப்பட்டுக் கீழ்உலகங்களில் உள்ளார்க்கு நேருந் துன்பங்களையும் பேரிடையுதகளையும் நீக்கும் முயற்சியும் உடையாராதலால், பிறர்க்கு நன்மைசெய்தலையே விரும்பிக் கீழிருந்து நம்மனோர் ஆற்றும் அரும்பெரு முயற்சிகளைக்கண்டு அகம்மகிழ்ந்து அவர் தாமாகவே வந்து

நின்று அன்னார்க்கு உதவிசெய்தலை மேற்கொள்வர். இங்கிருந்து நன்மை செய்தலிலேயே ஓவாது முயல்வார்க்கு எதிர்பாராமல் நேரும் இடர்களை யும் அவர் முன்னறிந்து விலக்குகின்றனர். மறைபொருளாராய்ச்சியில் தேர்ந்த நல்லோரான துரைமகன் ஒருவர்* ஒருநகரத்தில் அமைதியான ஒரு தெருவழியே ஒர் இரவு நடந்துசென்றார். அவ்விரவு மழையும் புயற் காற்றும் மும்முரமாய் இருந்தன. அவர், தமதுகையிற் பிடித்திருந்த குடை காற்றாற் பிடுங்கப்படாமல்பொருட்டு அதனை நிமிர்த்தி இறுகப் பிடித்தற்குப் பெரிதுந் தத்தளித்தார். அந்நேரத்தில் அவர் திடுக்கிடும் படியாகப் “பின்னே குதி!” என்னுஞ் சொற்கள் அவர் செவியின்கண் வந்துகூவின. உடனே ஏதொன்றும் நினைத்தற்கு நேரமில்லாமலே அவர் திடுமெனப் பின்வாங்கிக்குதித்தார். அவ்வனம் அவர் குதிக்கையில் அவரது கைக்குடை முன்னேசாய்ந்தது; கூடவே, பேருருவினதான புகைப்போக்கி மூடுந் தகட்டுக்குடம் ஒன்று அவர்க்கெதிரில் மூன்றடி விலகிப் பேரொலியோடும் மேலிருந்து கீழ்விழுந்தது. அக்குடத்தின் எடையும் அது கீழ்விழுந்த விசையும் நோக்குங்கால், அஃது அவர்மேற் பட்டிருந்தால் அவரை உடனே நசுக்கி உயிர்மாளச் செய்திருக்கும். ஆனால், ஆவிவடிவில்நின்று கூவிய பெரியவரின் குரலொலி அவரை அவ்விடருக்குத் தப்புவித்தது.

இன்னும், ஒரு வெள்ளைக்காரப் பெருமாட்டி ஒருகால், மிகவுங் கடுமையாக நடந்த ஒரு தெருச்சண்டைக் கூட்டத்தின் நடுவே அகப்பட்டுக் கொண்டார். அவ்வம்மையாரைக்குழு ஆண்மக்கள் பலர் கடுமையாக அடிக்கப்பட்டுக் கீழ்விழுதலைக்கண்டு, தமக்கும் அவ்வனமே நேருமென்று அவர் எதிர்பார்த்தார்; ஏனென்றால், அக்கூட்டத்தைவிட்டுத் தப்பிப்போவது அவர்க்கு முற்றிலுங் கூடாததாயிருந்தது. அந்நேரத்தில் அவர் சடுதியில் தாம் அக் கூட்டத்தினின்றின்றுஞ் சுழற்றி யெடுக்கப்படுவதாக உணர்ந்தார்; பின்னர் ஓர் இமைகொட்டிமூண், சண்டைநடக்குந் தெருவிற்குப் பக்கத்தே நெடுகச் செல்லும் மற்றொரு சிறு தெருவின்கண் ஏதோர் இடருமின்றி அவர் தன்னந்தனியே நிற்கக்கண்டார். பக்கத்துத் தெருவில் இன்னுஞ் சண்டைநடக்கும் ஓசை அவர்க்குக்கேட்டது. தமக்கு நேர்ந்ததைப்பற்றி நினைந்து அவ்வம்மையார் பெரிதும் வியப்படைந்துகொண் டிருக்கையில், அச்சண்டைக் கூட்டத்தினின்றும் தப்பி ஓடிவந்த இரண்டு மூன்று ஆண்மக்கள் அத்தெருவின் கோடியிற் புருந்த போது அவ்வம்மையாரைக்கண்டு, இறும்புதுற்று, அவ்வாண்மையிக்கு பெருமாட்டியார் அக்கூட்டத்தினின்றின்றுஞ் சடுதியில் மறைந்துபோனதனால், அவர் அடிபட்டுக் கீழ்விழுந்திருக்கவேண்டுமென எண்ணினதாகக் கூறி, அவர் தப்பிப்பிழைத்ததற்காக மகிழ்வுற்றார்கள். ஆவியுருவில்நின்ற

* C. W. Leadbeater.

ஓர் உயர்ந்தோர் இங்ஙனம் அவ்வம்மையாரை அச்சண்டைக் கூட்டத்தி னின்றும் எடுத்துத் தப்புவி யாதொழியின் அவ்வம்மையார் அடிபட்டு வீழ்ந்து இறந்திருப்பர்; அல்லது கடுங்காயப்பட்டு நீண்டநாள் துன் புற்றிருப்பர்.

ஆவியுருவில் நிற்கும் நல்லோர் இங்ஙனந் தாமாகவே பிறவுயிர்க்கு நேரும் இடர்களை நீக்கும் அருள்உள்ளம் வாய்ந்தாராயிருத்தலின் அவ ருதலியை நாடிவேண்டித் தவிர்ப்போகாது. வேண்டப்பட்ட நல்லோர் அவ்வேண்டுகோளை ஏலாமல், தமதுள்ளத்தை இறைவன் திருவடிப் பேற்றின்கண் நிறுத்தித், தம்மைவேண்டினாரை நோக்காராயினும், அவ ரோடு அம்மேலுலகங்களில் உலவும் ஏனைநல்லோர் சிலர் இங்குள்ள நல் லோர்க்கு உதவிசெய்யும் எண்ணமும் உடையராதலால் அவர் தாம் வேண் டப்படாவிடினும் தாம் அவர் வேண்டுகோளைத் தமது திருவுளத்தேற்று அவர் வேண்டியதொரு நன்மையைச் செய்குவர்.

இனி, மேலுலகங்களுக்குத் தலைவராயும் அவரேவல்வழி நிற்போ ராயும் முழுமுதற் கடவுளால் நிறுத்தப்பட்ட தூய கடவுளரும் பலர்உளர். அக்கடவுளரை நோக்கி இங்கிருப்போர் செய்யும் வழிபாடுகளும் வேண்டு கோள்களும் நல்லனவாயிருப்பின் அவை அவரால் ஒரோவொருகால் ஏற் றுக்கொள்ளப்படுதலும் உண்டு. அவர் அவற்றைக்கண்டு தமது திரு வுளங்களியப்பெற்றால், தம் அன்பர்க்குவேண்டிய பல்பெருஞ் சிறப்புக் கொல்லாம் தாமாகவே உவந்துசெய்வர். அத்துணையேயன்றிப், பொருந்தா ஒழுக்கமுடையராய் அன்புமில்லரான மந்திரகாரர் விரும்புமாறெல்லாம் அவர் இணங்கிச்செய்தல் ஒருஞான்று மில்லையென்க.

சேர்க்கைப்பொருள் வசியம்

இதுகாறும், மனஞ் சொற் செயல்களின் பழக்கத்தாற், பிறபொரு ளின் உதவியை வேண்டாமலே யாவரும் எல்லார்மாட்டும் செய்தற் கிசைந்த வசியச்செயல்களை எடுத்துக்கூறினும். இங்கே பிறபொருள் என்றன உயிர் அற்றனவாய், ஒருயிரோடு இயற்கையாயும் செயற்கையா யும் சேர்ந்திருந்த பொருள்களேயாம். மேலெடுத்துரைத்த வசியச்செயல் கள் பெரும்பாலும் எல்லார்மாட்டும் யாவரும் செய்துபார்த்தற்கு இசைந் தனவாகும். இனி, ஒருவர் மற்றொருவரைத் தனியே வசியஞ்செய்தற் பொருட்டுக் கைக்கொள்ளும் முறைகளும் பலஉண்டு. மக்கள் பலரை ஒருங்கே தம்வழிப் படுத்தல்வேண்டிச் செய்யும் வசியமுயற்சியினும், ஒரு வரைத் தனியே தம்வழிப்படுத்தச் செய்யுந் தனிமுயற்சி பெரிதும் வலி வுடைத்தாம். எதுபோலவெனின், மிகவும் அகன்றதோர் யாற்றிற் பரவி

ஆழமின்றிச் செல்லும் நீர்முழுமையும் ஆழ்ந்து குறுகிய தொருநாலிற் செலுத்தப்படுமாயின் அது மிகுந்தவலிமையும் விரைவுங்கொண்டு செல்லுதல்போல வென்பது. உலகின்கண்ணும் ஒருவர் பலதுறைகளிற் புகுந்து முயலுங்கால் அவரதுமுயற்சி வலிவிழந்து தக்கபயனைத் தராமையும், அவ்வாறன்றி அஃது ஒருதுறையில் மட்டும் முனைந்து நின்று நடைபெறுங்கால் அது மிக்கபயனைத்தருதலும் நாம் கண்கூடாய் அறியக்கிடந்தனவேயாம். ஆகவே, ஒருவரை வசியப்படுத்தும்முயற்சி பெரும் பான்மையுந் தவறாமற் கைகூடும். மந்திரகாரர் சிலர் இம்முயற்சியில் வெற்றிபெறுதலெல்லாம், அவர் ஒரு குறிப்பிட்டகாலம்வரையில் ஒருவரைநோக்கியே தம்முடைய நினைவையும் முயற்சியையுஞ் செலுத்துதலாலேயாம். இங்ஙனம் அவர் ஒருவரைநோக்கிச் செய்யும் வசியமுயற்சியின்கண், அது பிழையாமற் பயன்றும்பொருட்டுச் சில பொருள்களையுந் துணைக்கருவிகளாகக் கொள்கின்றார்கள். அவையாவையோவெனின்; வசியமாக வேண்டியவரோடு சேர்ந்திருந்த பொருள்களேயாம்; அப்பொருள்கள் அவர்கட்கு இயற்கையால் உரிய மயிர் நகம் இரத்தம் முதலியனவும், செயற்கையால் உரிய ஆடை அணிகலன்கள் புழங்கும் ஏனம் எழுதுங்கடிதம் பயிலும்புத்தகம் முதலியனவும் ஆம்; இவ்வாறிருவகையால் உரிய ஒருவர்தம் ஒரு மயிர்ச்சுருளையேனும், நகக்களைவுகளையேனும், ஒருசொட்டு இரத்தத்தையேனும், அவர் அணிந்து கழித்த ஆடையில் ஒருதுண்டையேனும், ஒரு நகையையேனும், அவர் உணவெடுத்த ஒரு தட்டையேனும், எழுதிய அல்லது தொட்ட ஒரு கடித்தையேனும், பயின்றதொரு புத்தகத்தையேனுங் கைப்பற்றிக்கொண்டு, அப்பொருளின் வாயிலாக அவரது உள்ளத்தை வசியஞ்செய்து விடுகின்றார்கள்.

அஃது யாங்ஙனம்? அவருடன் சேர்ந்திருந்த அப்பொருள்கள் உயிரில்லாத வெறும் பருப்பொருள்களாய் அவரினின்றும் வேறு பிரிக்கப்பட்டனவாதலால், அவற்றுள் ஒன்றைக்கொண்டு அவரை வசஞ்செய்தற்கு ஏதொரு தொடர்புங் கண்டிலமாலெனின் கூறுதும். ஒருயிர்ப் பொருளோடு சேர்ந்திருந்த ஏனையுயிரில் பொருள்சுள்ளெல்லாம் அவ்வுயிரின் நினைவுகளாலுந் செயல்களாலும்பதிவுசெய்யப்பட்டு, அவ்வுயிரோடு தமக்கு உளதாய் தொடர்பினையும் அவ்வுயிரின் மன்மைகளையுங் காட்டும் இயல்பினவாய் இருக்கின்றன. இவ்வாறு ஒருயிரின் சேர்க்கையால் அதனோடு சேர்ந்திருந்த பொருள்களிடத்துண்டாகும் பதிவுகள் எக்காலத்தும் அழிவதில்லை. ஓர் உயிர் தான்இருந்த உடம்பைவிட்டுச் சென்று பல தூற்றாண்டுகள் கழிந்தாலும், அதனோடு சேர்ந்திருந்த பொருள்கள், தம்மிடத்துள்ள பதிவுகளைக் காணவல்லார்க்கு, அவ்வுயிரின் மன்மைகளை நன்குவிளங்கக் காட்டுகின்றன. ஒலியெழுதி* என்னுங் கருவியானது

* Phonograph.

எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்குமுன் இருந்தோர் பாடிய பாட்டுக்களையும் பேசிய பேச்சுக்களையும் அவர் பாடிய பேசிய படியாகவே ஓர் இழையளவும் பிசகாமல் இப்போது பாடியும் பேசியும் காட்டுதல்போல, இவ்வுலகின்கண் உள்ள எல்லாப்பொருள்களுந் தம்மொடு சேர்ந்திருந்தார் நினைவு சொற்செயல்களையும், வாழ்க்கையின் இயல்புகளையும், பிறவற்றையுந் தெளிவுற எக்காலத்துங் காட்டவல்லனவா யிருக்கின்றன. என்றாலும், இவை மக்களின் புறக்கண்களுக்கு இவற்றைக் காட்டுவதில்லை. புறக்கண்பார்வை ஒன்றேயுடையார் மறைவான இந்நுண்ணிய வண்மைகளைக் காணமாட்டாமையின் இவைதம்மைப் பொய்யென்று இகழ்ந்துரைப்பராயினும், அகக்கண்பார்வையுடையார் இவற்றைத் தெளியக்கண்டு கூறி அவர்க்கு அவ்வுண்மைகளைத் தெரிவுறுத்திவருகின்றார். இவ்வகக்கண்பார்வை மக்கள் எல்லார்க்கும் பொதுமையில் உரியதேயாயினும், அது சிலரிடத்துத் தெளிவுற்று விளங்கியும் வேறுபலரிடத்துத் தெளிவின்றி மழுங்கியும் இருக்கின்றது. முயற்சியுடைய சிலர்க்குச் சிலநாட்பழக்கத்தில் அது தெளிவெய்தி விளங்குதல்போல, ஏனைப்பலர்க்கு அஃது அங்ஙனம் எளிதில் விளங்குவதில்லை. ஆனாலும், விடாப்பிடியாய்த் தொடர்ந்து முயன்று இவ்வகக்கண்பார்வையைப் பெறவிழைவார் எவர்க்கும் அப்பேறுவாய்த்தல் திண்ணமேயாமென்க.

மேற்பிறவிகளிற்செய்த முயற்சியின் பயனாக இப்பிறவியில் இவ்வகக்கண்பார்வை வாய்க்கப்பெற்றார் சிலரைக் கருவியாகக்கொண்டு, அறிவான்மிக்க சான்றோர் சிலர் பொருட்பதிவுகளை ஆராய்ந்து அப்பதிவுகளுக்கு ஏதுவாயிருந்த உயிர்களின் நிகழ்ச்சிகளை நன்கறிந்து நூல்கள் எழுதியிருக்கின்றார்கள். இம் முறைபொருட் பதிவாராய்ச்சியில் முதன்முதற் றலையிட்டு அதனை வெளிக்கொணர்ந்தவர் மருத்துநூ லறிஞரான ஜோசப் ரோடல் புக்கானன்* என்னும் அமெரிக்க துரைமகன் ஆவார். பலருடைய மண்டைகளின் அமைப்புகளை அளந்துபார்த்து, அவற்றினுள்உள்ள அவர்தம் மூளையின் ஆற்றல்களைத் தெரிந்துரைப்பதில் இவர் நிகரற்ற புலமைவாய்ந்தவர். ஒருநாள் இவர் ஒரு கிறித்துவ குருவின் தலையைப்பார்த்ததும் அவராரோக்கித் 'தாங்கள், கட்புலனாகாமற் சுற்றினும் நிகழும் வளியின்நிலைகள் மின்னோட்டங்கள் முதலான இயற்கைப் பொரு ணிகழ்ச்சிகள் பலவுங் கூர்த்துணரும் இயற்கை நுண்ணுணர்ச்சி வாய்க்கப்பெற்றிருக்கின்றீர்கள்' எனமொழிந்தார். அதற்கவர் அவ்வறிஞர் சொல்லியது உண்மைதான் என ஒத்துக்கொண்டு, நள்ளிருளில் தாம் தொடுவது இன்னதென்று அறியாமலே தற்செயலாக ஒரு பித்தளைத்துண்டைத் தொட்டாலும், உடனே தமதுடம்பில் ஒருவகையான உணர்வும், அதன்வழியே தமது நாவினிடத்து அப்பித்தளையின் அரு

* Dr. Joseph Rodes Buchanan.

வருப்பான சுவையும் தமக்குத் தோன்றுவதாக உரைத்தார். அங்ஙனங் கூறிய அவரது சொல்லைக் கேட்டதுமுதல், அம் மருத்துநூலறிநூர், புறப்பொருட் சேர்க்கையால் நுண்ணுணர்வுடைய சிலர்க்குத் தோன்றுந் தோற்றங்களை ஆராய்ந்தறியத் தலைப்பட்டார். இயற்கை நுண்ணுணர்வுடைய சிலர் கையிற், சிலர்கையாண்ட பொருள்களைக்கொடுத்து, அவற்றிலிருந்து தம்முள்ளத்திற்படுந் தோற்றங்களை எடுத்துரைக்கும்படி அவர்கேட்ப, அவர்கள் அப்பொருட்குரியவர்களைத் திணைத்தனையுந் தெரியாதிருந்தும் அவர்களின் அடையாளங்களையும் அவர்களால் அப்பொருள்கள் கையாளப்பட்ட வகைகளையும், அவர்களுடைய வரலாறுகளையும் நேரேயிருந்து நெடுக்கக்கண்டவர்கள்போல் இழையளவும் பிசகாமல் உடனிருந்தவர்கள் பெரிதும் வியக்கும்படி நன்கெடுத்துக் கூறினார்கள். இதனாற், கடந்துபோன உயிர்களின் நிகழ்ச்சிகள் அவ்வளவும் அவற்றுடன் ஒருங்குசேர்ந்திருந்த பொருள்களில் அழியாமற் பதிந்திருக்குமுண்மை நன்கு புலப்படலாயிற்று. இவ்வுண்மைக்குச் சான்றாக ஆங்காங்குநிகழ்ந்த சில மெய்நிகழ்ச்சிகளை இங்கெடுத்துக்கூட்டுவாம்.

சிற்றயிர்ப் பொருளாராய்ச்சியில் மிகச்சிறந்துவிளங்கிய அகஸிஸ்* என்னும் அமெரிக்க துலாரமகனார், பண்டைநாளிலிருந்து மடிந்து கல்லாய்ப்போன சிற்றயிர்களின் உடம்புகளைத் தொகுத்து வருகையில், பானைக்கல் ஒன்றின்மேல் அரைகுறையாய்ப் பதிந்திருந்த ஒரு மீனின் வடிவத்தைத் தெரிந்துகொள்ள முயன்றார். அஃது, இன்ன இனத்திற் சேர்ந்ததென்று உறுதிப்படுத்தும்பொருட்டு, அம்மீனின் முழுவடிவத்தைத் தெரிந்துணர அவர் எவ்வளவோ முயன்றுபார்த்தும், அதுமுடியாமையின் அயர்ச்சியடைந்து அதனை அப்புறம் வைத்துவிட்டார். அதன்பின் அவர் உறங்குகையில், அம்மீனின் முழுவடிவமும் தம்மெதிரே கனவிற் றோன்றக்கண்டார். ஆனால், அவர் உறக்கம்நீங்கி விழித்தவுடன் அதன் அவ்வடிவத்தை மறந்துபோனார். என்றாலும், அம்மீனின்வடிவு அரைகுறையாய்ப் பதிந்த அப்பானைக்கல்லைப்போய்த் திரும்பவும் பார்த்தால், கனவிற் கண்டகாட்சி திரும்பவும் புலனாம் என்றெண்ணி அங்கேயும் சென்றுபார்த்தார்; அப்போதும் அது புலனாகவில்லை. அடுத்தநாளிரவும் தூக்கத்தில் அம்மீனின் முழுவடிவத்தையுங் கண்டார்; கண்டும் பயனில்லை; அவர் விழித்தவுடன் அஃது அவரது நினைவைவிட்டு மறைந்துபோயிற்று. அதன்மேல், மூன்றாம்நாளிரவும் அது தோன்றக் கூடும் என்னும் நம்பிக்கையுடையராய், உறக்கச்செல்லும்முன் ஓர் எழுதுகோலையும் ஒருதாளையுந் தமது படுக்கையின் அண்டையில் வைத்துக் கொண்டார். அவர் எண்ணியபடியே, மூன்றாம்நாளிரவு விடியற்காலையில் அவரது கனவின்கண் அம்மீனின் முழுவடிவமும் முதலிற் கலங்க

* Agassiz.

லாயும் பின்னர் மிகத்தெளிவாயும் விளங்கித்தோன்றவே, அஃதினை இனத்தைச் சேர்ந்ததென யியமற்ச தெரிந்துகொண்டார்; முழுஇருளில் இன்னும் அவர் அரைக்கனவிலிருக்கையிலேயே, தமது படுக்கையருகில் வைத்த தாளில் அதன் வடிவவடையாளங்களை நன்கு வரைந்துவைத்தார். தாம் வரைந்துவைத்த அதனை மறுநாட்காலையிற் பார்த்ததும், அது பாறைப்பதிவிற்புலப்படாத அம்மீனின் வடிவுமுற்றும் புலப்படுத்துவது கண்டு நிரம்பவும் வியப்புற்றார். உடனே, தாம் வரைந்த அத் தானைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு அப்பாறைக்கற் கிடந்த இடத்திற்குப்போய், அப்பாறையின் மேன்மட்டத்திற் கசடுமுரடாயிருந்த பகுதிகளால், அம்மீனின் மற்றைப் பகுதிகள் மறைபட்டிருக்க வேண்டுமென அறிந்து, உளியால் அவற்றைச் செதுக்கிவிடவே, அம்மீன்வடிவின் மற்றப் பதிவுகளும் நன்கு கட்புலனாகித் தாம்வரைந்த முழுவடிவோடு முற்றும் ஒத்திருக்கக்கண்டு பின்னும் பெருவியப்படைந்தார். இம் மெய்வரலாற்றினால், எத்தனையோ ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் உயிரோடிருந்து இறந்து போன ஒருவகை மீனின் உடம்பு கல்லாகி ஒரு கற்பாறையென்றபதிய, அப்பதிந்த வடிவம், பின்னர்த் தன்மேல் உண்டாகிஒட்டிய கற்களால் இடையிடையே மறைந்ததாயினும், தன் அரைகுறை வடிவை உற்று நோக்கிய அத்தனையரசுறையின் இயற்கை நண்ணுணர்வுக்குத், தன்னோடு தொடர்புடைய ஏனைப் பகுதிகள் எல்லாவற்றையும் தெற்றெனப் புலப்படக்கூட்டிய தன்மை இனிது விளங்காநிற்கும்.

இனி, நிலநூல்* ஆராய்ச்சியிற்றேர்ந்த டெண்டன்† என்னை தரைமசுறை ஓர் எரிமலையினின்றும் குழம்பாய் உருகிவீழ்ந்து இறுகியபொருளில் ஒரு சிறுதுண்டை நுண்ணுணர்ச்சியிற் சிறந்த மாதார† ஒருவரையிற் கொடுத்தார். அஃது இவ்னதென்றும், அஃது அவ்வறிஞரிடத்தில் நெடுநாளாக உள்ளதென்றும் அவர் அறியார். அம்மாதர் அதனைக் கையில்ஏற்று, அதன்மேற் நமதுகருத்தை நிறுத்தியதும் பின்வருமாறு கூறுவாரானார்: “கடலும் அதன்மேற் கப்பல்கள் பாய்விரித்து, ஓடுதலுந் தோன்றக் காண்கின்றேன். இஃது ஒருதீவாக இருத்தல்வேண்டும்; ஏனெனில், அதைச்சூழ வெறுந்தண்ணீர் காணப்படுகின்றது. இப்போது யான் மரக்கலங்களுள்ள இடத்தினின்றும் துருப்பப்பட்டு, நிரம்பவுந் திகிலைத்தரும் ஏதோ ஒன்றனைக் காண்கின்றேன். செங்குத்தான ஒரு மலைமேனின்று ஒரு நெருப்புக்கடல் கக்கப்படுவதுபோலவும், அது கொதித்துக்கொண்டே விழுவதுபோலவுந் தோன்றுகின்றது. இத்தோற்றமானது என்உள்ளமெங்கும் ஊடுருவி, எனக்குப் பெருந்திகிலைவிறைவிக்கின்றது. அந்நெருப்பு வெள்ளம் இப்போது ஓடிக்கடலுட்பாய்கின்றது; கடல்நீர் மிகக் கொதிக்கின்றது. யான் அதன் ஒருபக்கத்

* Geology. † Professor Denton. ‡ Mrs. Cridge.

தில் நிற்பதுபோற் காண்கின்றேன்.” இவ்வாறு அம் மாதார்த்துண்டாசிய பெருந்திகில் ஒருமணிநேரம்வரையில் தணியவில்லை; அவர் உண்மையாகவே அவ்விடத்தின்போயிருந்து, அதனைக் காண்பதுபோற் றேன்றினார். இவர் விளக்கிக்கூறிய தொவ்வொன்றும் முற்றிலும் உண்மையாகவேயிருந்தது. எத்தனையோ நூற்றாண்டுகட்குமுன் உருகியோடிக் குளிரந்த ஓர் எரிமலைக்குழம்பின் ஒரு சிறுகட்டி தன் வரலாறுமுழுமையும் இவ்வனம் இயற்கை நண்ணுணர்வுடையார்க்கு இனிது புலப்படுக்குமென்றால், எவ்வகைப் பொருள்களுந் தம்மோடு தொடர்புடைய ஏனைப் பொருள்களின் இயல்புகளைப் புலப்படுத்துதற்குரிய நுண்பதிவுகள் வாய்க்கப்பெற்றிருக்கின்றன வென்பது மறுக்கப்படாத பேருண்மையாய் நிலைபெறுமன்றோ?

இன்னும் இதனை விளக்குதற்கு வேறுமோர் உண்மை நிகழ்ச்சியினையும் இங்கெடுத்துக்காட்டுவாம்: இங்கிலாந்திலுள்ள மான்செஸ்டர் நகரத்தில் ஒருநாள் ஓர் இளைஞன் இனிது காலங்கழித்தல் வேண்டித் தனது வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டு நாட்டுப்புறத்தை நோக்கிச் சென்றான். சென்றவன் அன்று மாலைபுற் திரும்பிவரவில்லை, அடுத்தநாளும் வரவில்லை; அதற்கடுத்தநாளும் வரவில்லை; அதனால், அவனதன் குடும்பத்தார் மிகவுந் திகிலடைந்து அவன் இன்றுவருவான், நாளைவருவான் என்று எதிர்பார்த்தவண்ணமாய் வருந்தலானார்; இவ்வனமாக ஒருகிழமை கடந்து விட்டது. இன்னும், அவன் திரும்பிவந்தவன், அவனைப்பற்றி எதொரு செய்தியுங்கூடத் தெரியவில்லை. அதனால் அக்குடும்பத்தார் ஆற்றாமல் ஹைந்துருகி யழுதலைக்கண்ட ஒருநண்பர், அவ்விளைஞன் அணிந்திருந்த உடுப்புகளில் ஒன்றைவாங்கி, அது மற்றப்பொருள்களின் தொடர்பைப் பெறாதபடி அதனைக் கருத்தாய்த் தனியேமடித்து எடுத்துக்கொண்டு, பொருட்பதிவுணர்ச்சி* வாய்ந்த டெட்லோ† என்பவர்பாற் சென்றனர். நிகழப்போவதைச் சான்றாகக் கண்டுணரும்பொருட்டு மற்றொரு நண்பரும் அவர்கூடப் போயிருந்தார். காணாமற்போனவன் ஆடை டெட்லோ என்பவர்கையிற் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் அதனைக் கையில் எடுத்தவுடனே, கீழேவிழுந்து தண்ணீரில் மூழ்கினவனைப்போல் இருபது நிமிஷங்கள்வரையில் உணர்வின் நிகிலாதார். திரும்பவும் அவர் உணர்வு வரப்பெற்று எழுந்தபின், அவர்பால்வந்த நண்பர் தாம் அவரைக் காணவந்தது, சுகதியிற் காணாமற்போன தம்நேசர் ஒருவரைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளுதற்கேயாம் என்று தெரிவிக்க, அவர்க்குத் தெரியாதிருந்த பல உண்மை நிகழ்ச்சிகளையும் டெட்லோ மிகவுந் திருத்தமாக எடுத்துக்கூறினார். அவ்குள்ளவர் எவர்க்குமே தெரியாத ஓர்ஊரில் ஓர் யாற்றையும், அவ் யாற்றிற் படகுகள் நிற்கும் இடத்திற்குச் செல்லும் ஓர் இடுக்கு

* Psychometric sense. † Mr. J. B. Tetlow.

வழியிலே, காணாமற்போன அந்த ஆண்மகன் சென்றமையும், அவன் அவ் யாற்றுநீரில் அமிழ்ந்தி இறந்துபோனமையும், அவ்விடங்களின் அடையாளங்களும் அவரால் மிகவுஞ் செவ்வையாக எடுத்துச் சொல்லப் பட்டன. ஆனால், அவனது உடம்பு யாற்றங்கலரச் சேற்றிற் புதைந்து கிடந்தமையால் எவ்வளவோ முயன்றுதேடியும் அஃது அகப்படவில்லை; பின்னர், அவன் காணாமற்போன பதினாண்டுகாம் நாள், டெட்லோ என்பவரால் குறிப்பிடப்பட்ட அதே இடத்தில் அது மிதக்கக்கண்டார்கள். பிறகு, அவன் தானாக விழுந்திறக்கவில்லை யென்றும், தற்செயலாக வீழ்ந்திறத் தன்ன என்றும் அவர் முன்னரே அறிவித்தபடியே, பின்னர்ச் செய்த ஆராய்ச்சியும் விளக்குவதாயிற்று. இவ்வாறாக, நீரில் வீழ்ந்திறந்துபோன ஓர் இளைஞனுக்கு எவ்வகையிலும் உறவினர் அல்லாதாரும், அவனைப் பற்றி ஏதொன்றுமே முன்னறியாதாருமான ஒரு நுண்ணுணர்வினர், அவனைச் சேர்ந்தார்க்கும் பிறர்க்கும் எவ்வாற்றானுந் தெரியாமல் நேர்ந்த அவனது சாவின் வரலாறுகளை, அவன் இதற்குமுன் அணிந்திருந்த ஓர் உடுப்பை யுதவியாகக்கொண்டு, நன்கறிந்துரைத்தமை எவர்க்கும் பெரியதோர் இறும்பூதினை விளைக்கற்பாலதாய்த் திகழ்கின்றதன்றோ? இவ்வுண்மை நிகழ்ச்சிகொண்டு, ஒருவர் அணிந்திருந்த ஆடையானது அவருடைய முக்கால நிகழ்ச்சிகளோடுந் தொடர்புடையதாய் அவற்றையறிவிக்க ஏற்றதாகலும், அவற்றை அறிதற்குரிய நுண்ணுணர்வுடைய ஒரு சிலர் அவற்றையெல்லாங் செவ்வனே அறிந்து உரைக்கவல்லவராதலும் தெற்றென விளங்குகின்றனவல்லவோ?

இதுபோலவே, நெடுங்காலத்திற்கு முன்னமே செய்யப்பட்டுப், புறக்கண்பார்வை மட்டுமேயுடையார் எவரானுங் கண்டறியக் கூடாமல் மறைந்துபோன திருட்டுகளுங் கொலைகளும் ஏமாற்றங்களும் பிறவும் பிற்காலத்துத் தோன்றிய இத்தகைய நுண்ணுணர்வினரால் நேரே கண்டாற்போற் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டன. நீண்டகாலத் திற்குமுன் ஒருவர்பாலிருந்து திருடப்பட்டுபோன ஒருபண்டம், பின் றொருகாலத்தில் நுண்ணுணர்வினர் ஒருவர் கையிற்பட, அவர் அதனைத் தொட்டவளவானே, அஃது இத்தனை காலத்திற்குமுன் இன்னார்க்கு உரியதாயிருந்ததென்றும், இன்னகாலத்தில் அஃது இன்னாராற் கவர்ந்து கொள்ளப்பட்ட தென்றும், அங்ஙனம் அதனைக் கவர்ந்தவர்க்குப்பின் அஃது இன்னின்றாடம் இருந்ததென்றுங் குறிப்பிழையாமற் சொல்லித், தாங் சொல்லியவைகளை உண்மைப்படுத்திக் காட்டியிருக்கின்றார். இன்னும், பன்னெடுங் காலங்கட்குமுற் பேர்அண்மனைகளாயிருந்து பிறகு அவற்றை ஆண்டவர்கள் மாண்டுபோக, நாளைடவில் அவை நுறுங்கிவிழுந்து பாழாய்ப்போக, அப்பாழ்த்த இடங்களிற்சென்ற நுண்ணுணர்வினர் சிலர் அவற்றின் கண் வழிவழியிருந்தார் வரலாறுகளை

வகுத்து வழுவாமற் சொல்லியிருக்கின்றனர். இன்னும், நிலத்தின்கீழ் எத்தனையோ அடிகளுக்குக் கீழே மறைந்துகிடக்கும் தீஞ்சுவைத் தண்ணீரைக் கிணறுகள் அகழ்ந்து மேல்எடுத்துக்கொள்ளுதற்கு இடங்குறித்துக்கொடுக்கும் நுண்ணுணர்வினார் சிலர் இன்னுள்ளும் ஆங்காங்கிருக்கின்றனர். கக்கசு-ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மார்சுழித் திங்களில் காலிப் பொலி* என்னும் இடத்திற் பாடிவீடுகொண்டிருந்த பிரித்தானியபடைகள்† தம்தலைவன் எவியவற்றைச் செவ்வனே செய்யமாட்டாமற் களைத்துப்போனதற்கு ஏது என்னையென்று ஆராய்ந்துபார்க்க, அவ்விடத்தின் கடுவெப்பமும் அதனைத் தணிக்கத் தண்ணீர் அகப்படாமையுமே அங்ஙனம் அவர்கட்கு அயர்வினை விளைத்ததென அறிந்தார்கள். கப்பல்களாவது தண்ணீர்ப் படகுகளாவது போதுமான தண்ணீரைக் கடல்வழியே கொண்டுவந்து தரவுங்கூடவில்லை. நிலவளவையுடையவர்கள்‡ எவ்வளவோ முயன்றுந் தண்ணீர்உள்ளஇடம் தெரிந்துகொள்ள இயலாதவர் ஆனார்கள். இங்ஙனம் நேர்ந்த இடர்ப்பாடான நிலைமையில், சாப்பர்கெல்லி§ என்பவர் நிலத்தின்கீழுள்ள தீஞ்சுவைத் தண்ணீரைக் கண்டறிந்து இடங்குறிப்பிடக்கூடிய ஆற்றல்வாய்ந்தவர் என்னுஞ் செய்தி அப்படைத் தலைவர் செவிக்கு எட்டியது. அதன்மேல் அவர் அவரை வருவித்துக் கேட்க, அவருந் தம்மால் அஃது ஆகுமென்று கூறினார். மறுநாட்காலையில் அவர் தமதுகையில் வளைந்த ஒரு செபுக்கோலைப் பிடித்துக் கொண்டு நடந்து, படைகளிருந்த இடத்திற்கு முந்தாறடி தொலைவில் உள்ளதோர் இடத்தைச்சுட்டி அதின் கீழிருந்து இனிய தண்ணீர் அகப்படும் என்றார். உடனே அவ்விடத்திற் குழாய்களை இறக்கக், கீழிருந்து அவற்றின்வழியே தீஞ்சுவைத் தண்ணீர் ஏராளமாய் மேல்வந்து அப்படைஞரின் விடாயைத்தணித்தது; ஒரு கிழமைக்குள் அவரால் முப்பத்திரண்டு கிணறுகள் இங்ஙனமே ஏற்படுத்தப்பட்டன; அவற்றின் வாயிலாற் கிடைத்த இனிய குளிர்த்தீர் தூறியிரம் படைஞர்க்கு நாடோறும் விடாய்தீர்த்து வரலாயிற்று. இங்ஙனமே அந் துண்ணுணர்வினரால் இன்னும் பல இடங்களில் இனியநீருள்ள இடங்கள் கண்டறிந்துரைக்கப்பட்ட புதுமையினை வியந்து படைத்தலைவர் பலர் சான்றுகூறியிருக்கின்றார்கள்.

இவ்வாறே ஸ்டீயர்ஸ்|| என்னும் மற்றொரு துரைமகனார் நிலத்தின்கீழ்ப் புதைந்துகிடந்த புதையல்களைக் கண்டுகொல்லி, எடுத்துக் கொடுத்திருக்கின்றார். இன்னும் அவர் நிலத்தின்கீழுள்ள தீம்புனலையும், இரும்பு செம்பு ஆவி முதலியவற்றின் சுரங்கங்களையும் தெரிந்

* Gallipoli. † British Expeditionary Force. ‡ Engineers.

§ Sapper Kelley, head of the firm Kelley and Bassett, Melbourne.

|| Mr. Stears.

துரைப்பதில் நிகரற்ற திறமைவாய்ந்தவராயிருந்தனமியின், அவர் சிறிதேறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகள்வரையில் அவைகளை அறிந்துசொல்லும் அலுவலிலேயே அமர்ந்திருந்தார். புலவகைப் பொற்சாங்கங்கள் தண்ணீர் ஊற்றுகள் கீழேபொருந்திய நிலத்தின்மேற் சென்ற அளவானே, அவருடம்பின் கண் ஒருவகையான மின் அதிர்ச்சி உண்டாகா நிற்கும்; அவ்வுதிர்ச்சியின் அளவுக்குத்தக்கபடி தண்ணீர் உள்ள ஆழத்தை யும் மற்றப்பொருள்கள் உள்ள ஆழங்களையும் பிழைபடாமல் எடுத்துரைப்பர். இங்ஙனமெல்லாம் உடம்பின்கட் காணப்படும் மிகதுண்ணிய ஊற்றுணர்வு வாயிலாக மறைபொருணிகழ்ச்சிகளைத் தெரிந்துரைக்கும் ஊற்றுணர்வுக் காட்சிக்கும்*, அவற்றைக் கட்புலனாற் காண்பதுபோல் அகக்கண்ணாற் கண்டுகொள்ளுந் தெளிவுக்காட்சிக்கும்† சிறிது வேறுபாடுண்டு. ஊற்றுணர்வின் துட்பம்வாய்ந்தார்க்கு, அவர் சிலபொருள்களைத் தொட்டவுடனே அப்பொருள்களோடு தொடர்புடைய மக்களின் வரலாறுகள் தோன்றாநிற்கும்; மற்று அகக்கண்ணுணர்வின் துட்பம் உடையார்க்கோ பொருள்களைத் தொடவேண்டாமலே தொலைவிலிருப்பனவும் அருகில் இருப்பனவும் முக்கால நிகழ்ச்சிகளும் புறக்கண்ணெதிரே தோன்றுமாறுபோல் விளங்கித்தோன்றும். இதுவே இவை இரண்டற்கும் வேறுபாடு; எனினும், எல்லா வுணர்வுகட்கும் இருப்பிடமாவது ஒருடம்பில் ஒருயிரேயல்லாமல் ஒருடம்பிற் பலவுயிர் அன்மையால், இவையிரண்டில் ஒருணர்வு மிகப் பெற்றார்க்கு அதனையடுத்து ஏனை துண்ணுணர்வும் தானே புலனாகித்தோன்றுதல் இயற்கையேயாம். ஊற்றுணர்வு துட்பமுடையார் சிலர் சிலபொருள்களைத் தொட்டவளவானே அவர்க்குத் தெளிவுக்காட்சியும் உடன்றோன்றி, அப்பொருள்களோடு தொடர்புடையார்க்கு நேர்ந்த நேர்வின்ற நேரும் நிகழ்ச்சிகள் அத்தனையும் ஒருங்கு காணாநிற்கும். இவ்வுண்மை மேலெடுத்துக்காட்டிய மெய்வரலாறுகளை ஆராய்ந்துகாண்பார்க்கு நன்குபுலனாகும்.

என்றிதுகாறும் விளக்கிப்போந்த இப்பகுதிகளாற், பொருள்கள் தம்மோடு தொடர்புடையாரின் வாழ்க்கையின் இயல்புகளைத் தம்மிற் பதியப்பெற்றனவாயிருக்குந் தன்மை இனிது பெறப்படுவதாகும். இவ்வுண்மைகண்டே உலகத்தாருந் தமக்கு அன்பராயினர் இறந்துபட்ட வீடத்து, அவரது வடிவம்வரைந்த ஒவியத்தையும், அவர் அணிந்திருந்த ஆடை யணிகலன்களையும், அவர் புழங்கிய ஏனங்களையும், அவர் இருந்த இருக்கைகளையும், அவர் உறைந்த இல்லங்களையும் பேணிவைத்து அவற்றிற்கு வழிபாடு ஆற்றுகின்றனர். இவையெல்லாப்பொருள்களும் தம்மையுடையவரின் இயல்புகள் பதியப்பெற்றிருக்கின்றன; ஊற்றுணர்வு துட்பமுந் தெளிவுக்காட்சியும் வாய்ந்தவர்கள் இவற்றின் அண்டையில்

* Psychometric Sense. † Clairvoyant vision.

வந்து இவற்றைத் தொட்டவுடனே, இவற்றை யுடையரா யிருந்தவர்தம் வரலாறுகளை நேரேயிருந்து கண்டவர்கள்போல் நன்கெடுத்துக் கூறிவிடுவார்கள். இவ்வுண்மையை யறிந்தமையினாலேதான் பிறரைத் தம்வயப்படுத்துதற்கு முயலும் மந்திரகாரர் அவர்தங் கூந்தலில் ஒருகிறி மயிர்ச் சுருளையேனும், அல்லதவர் அணிந்திருந்த ஆடை யணிக்லங்களுள் ஒன்றையேனும் கைப்பற்றிக்கொண்டு, அதனைவைத்து மந்திரஞ்செய்து அவரைத் தம்வயப்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

ஒருவரோடு சேர்ந்திருந்த பொருள்கள் அவர்க்குரிய எல்லா இயல்புகளும் பதிபப்பெற்றிருத்தலால், அவற்றுள் ஒன்றைக் கருவியாகக் கொண்டு அவரை வசியஞ்செய்தல் இயலுதல்போலவே, அவர்க்கு நேர்ந்த நோய் வறுமை மனச்சுவலை முதலான துன்பங்களையும் அதன்வாயிலாக நீக்கலாம். ஒருவர்க்குரிய ஒரு மயிர்ச்சுருளாவது, அல்லதவரது கணையாழியாவது நல்லோர் ஒருவரது கையிற்பட்டால் அதற்குரியவர் நோய் முதலிய துன்பங்களினின்றும் நீங்கி நலம்பெறுவர். நல்லோரின் நன்னினைவும் நல்லெண்ணமும் அப்பொருளின் பதிவுகள் வழிச்சென்று அவற்றையுடையார்க்கு நன்மையைத் தருவனவாகும். அவை தீயோர் கைப்படின அவர்தம் தீயநினைவுத் தீயஎண்ணமும் அவற்றையுடையார்க்குத் தீமைையைத் தருவனவாகும். இந்த நுண்ணினியபைக் கண்டே ஒருவர்க்குரிய பொருள்களைப் பிறரொருவர் தொடலாகாதென்னும் ஓர் ஏற்பாடு நம்மனோர்க்குள் ஏற்படலாயிற்று. ஒருவரை நல்லொன்றாயினுந் தீயொன்றாயினுந் தெளியவுணர்தல் புறக்கண்ணுணர்ச்சி ஒன்றும்ட்டுமே யுடையார்க்கு 'இயலாண்மையின், தீயவர் தொடலாகாதென்ற முறைமையைவிட்டு நல்லோர் தீயோர்'எவருமே தொடலாகாதென்னுங் குருட்டு வழக்கத்தினை ஏற்படுத்திவிட்டார். அதுவேயுமன்றி, ஓர் இனத்திற்குள் ஒருவர் எத்தகையவராயிருப்பினும் அவர் அவ்வினத்தார்க்குரிய எவற்றையுந் தொடலாமெனவும், மற்றையினத்தவர் அங்ஙனம் அவற்றைத் தொடலாகாதெனவும் ஒரு பொருந்தாக் கட்டுப்பாடும் செய்துவைத்து விட்டார்கள். ஓர் இனத்திற்குள் எல்லாரும் நல்நினைவும் நல்லெண்ணமும் உடையராயிருப்பவென்று எங்ஙனம் உறுதிசொல்லக்கூடும்? அவ்வினத்திற்குப் புறம்பான மற்றை இனத்தவரெல்லாரும் தீயநினைவுத் தீயஎண்ணமும் உடையராயிருப்பவென்றுதான் எங்ஙனஞ் சொல்லக்கூடும்? ஓரினத்திற்குள்ளேயே நல்லோரும் உளர் தீயோரும் உளர்; ஓரினத்திற்குப் புறம்பான மற்றோர் இனத்துள்ளும் அங்ஙனமே நல்லோரும் உளர், தீயோரும் உளர். தீயரானவர் ஓரினத்திலிருப்பினும், வேறினத்திலிருப்பினும் அவர் எனையோர்க் குரியவைகளைத் தொடலாகாது; நல்லரானவர் வேறினத்திலிருப்பினும் அவர் அவற்றைத் தொடல் நன்றேயாம். இவ்வாறு பகுத்துணர்ந்து நல்லார் எவராயிருப்பினும் அவரோடு

அளவளாவுதலே செயற்பாலதாயிருக்க, இம்முறையைக் கைவிட்டு வேறு பொருந்தாதவற்றைக் கைப்பற்றியொழுதல் சிறிதும் நன்மைபயவாது. அற்றேல், மக்களெல்லாரும் நல்லியல்புகளோடு தீயவியல்புகளும் உடையராயிருத்தலால், இவர் நல்லர் இவர் தீயர் என்று வரையறுத்துணர்ந்து நடத்தல் யாங்ஙனங் கூடுமெனின்; மக்களாய்ப் பிழந்தாரில் முற்றமே நல்லரும், முற்றமே தீயரும் இவர். முற்றமே நல்லராயினர் இம்மண்ணிலகில் மக்களயாக்கையில் வந்து துன்புறுதற்குச் சிறிதுமே ஏது வில்லை; அத்தன்மையோர் விண்ணிலகில் தேவர்களாய் இன்பம் நுகர்ந்திருத்தற்கே யுரியர். ஆகையால், மக்களுட் குற்றஞ் சிறிதுமில்லாராயும் நன்மைமுற்று முள்ளாராயுங் காண்டல் ஒருவாற்றினும் இயலாது. எத்துணை உயர்ந்தாரிடத்தும் இழிந்த இயல்புகளுஞ் சிலஉளவாம்; எத்துணை இழிந்தாரிடத்தும் உயர்ந்த இயல்புகளுஞ் சிலஉளவாம். இவ்வண்மை நன்குகண்டே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரும்

“அரியகற் றுசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கால்
இன்மை யரிதே வெளிறு” என்று அருளிச்செய்தனர்.

ஆதலால், ஒருவரிடத்துள்ள குற்றங்களையும் நலங்களையும் நன்கு ஆராய்ந்துபார்த்துக் குற்றங்கள் சிலவாகவும் நலங்கள் பலவாகவும் இருக்கக்கண்டால், அவற்றுட் குற்றங்களை நினையாமல்மறந்து நலங்களையே பெரிதுமெடுத்துப் பாராட்டி அவரைச் சீராட்டல்வேண்டும்; இனி, நலங்கள் சிலவாயுங் குற்றங்கள் பலவாயும் இருக்கக்கண்டால், அவர்தங் குற்றங்களை எடுத்துத்தூற்றி, அவ்வணந் தூற்றுகின்றவராகிய தமது உள்ளத்தையும் பாழ்படுத்தி, அவ் வலர்மொழிகளைக்கேட்கும் பிறருள்ளத்தையும் மாசுபடுத்தித், தூற்றப்படுவோராலுந் துன்புற்று அலக்கணமும் புன்செயலைவிடுத்து, அத்தகைய தீயோரை வாய்பேசாது அகன்றொழிதலே செயற்பாலாம். இவ்வொழுதலாற்றின் மேன்மை,

“குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுள்

மிகைநாடி மிக்க கொளல்” எனத் திருவள்ளுவனாலும் நன்கு வலியுறுத்தப்பட்டது. இங்ஙனங் காட்டியமுறையால், நல்லோராவார் எவ்வகுப்பினராயிருப்பினும் அவரோடு வலிந்துசென்று அளவளாவுதலும், தீயோராவார் ஒரினத்தினராயிருப்பினும் அவரையணுகாது மிக விலகியொழுதுதலும் பெருநலந் தருவனவாமென்க.

அஃதொக்குமேனுங், கட்டிலனுகாமல் ஒருவர் துள்ளத்தின்கண் மறைந்துகிடக்கும் நன்மை தீமைகளைத் தெரிந்துணர்ந்து, அவற்றையுடையார் இவர் இவரென்றுதெளிதல் யாங்ஙனமெனின்; ஒருவரது உள்ளத்தின்தன்மை அவர்தஞ் சொல்லிலுஞ் செயலிலும் புலப்படாமல் இராது. இது,

“நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்

குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்”

“கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதாங் கண்ண

வினைபடு பாலாற் கொளல்” என்னும் அருமைத் திருக்குறள்

களால் நன்கெடுத்துக் காட்டப்பட்டமை காண்க. ஆகவே, ஒருவர் கூறு வனவற்றிலுள்ள துட்பங்களையும், அவர் செய்வனவற்றிலுள்ள வன்மை மென்மைகளையும் சிலபொழுதுகள் துனித்து ஆராய்ந்து காண்பார்க்கும், அவர்தம் உள்ளத்தியற்கை வெள்ளிடைமலேபோல் விளங்கிக்கிடக்கும். ஆதலால், ஒருவரது உள்ளத்தியற்கையை யுணர்தல் இயலாதது அன்று. முதலும் அதன் விளைவுமாய் வருந் தொடர்புகளை உய்த்தாராய்ந்தறிய வல்லார்க்கு விளங்காதன இல்லை. அவ்வாறத்தொடர்புகளை அறிதற் குரிய வேட்கையும் முயற்சியும் இல்லார்க்கு எத்துணை எளிய நிகழ்ச்சி களும் அறிதற்கு ஆகாதனவேயாம். அவ்வியல்பினர் விலங்குகளினுங் கடைப்பட்டவரே யாகையால் அவரைப்பற்றி, ஓர் அரும் பேருண்மை யை இயலாதென்றல் அடாநென்க. எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலங் கொண்டாலும் எவ்வகுப்பிற் பிறந்தாலும் நல்லியற்கை யுடையோரைச் தெளிதல் சிறிதறிவுமுயற்சி யுடையார்க்கும் எளிதிற் கைகூடுவதேயா மென்று கடைப்பிடிக்க. பிறப்பினாலேயே இன்ன எனப் பிழைபடக் கருதி ஒருவகுப்பிற் பிறந்தார் பிறவகுப்பிற் பிறந்த நல்லாரோடு உறவு கொள்ளாமலும் அவரோடு அளவளாவாமலும், நல்லறிவு நற்செய்கையிற் லாத தம் வகுப்பினரோடு மட்டும் உறவுகலந்து நன்மையடையாமல் வீணை மடித்துபோகின்றனர். இனித், தமதுயிர்க்கு ஆக்கத்தை வேண்டு வாரெல்லாம் அத்தன்மையவாய் போலிக்கட்டுப்பாடுகளைப் பிளந்தெறிந்து விட்டு, எக்குடிப் பிறந்தவராயினும் நல்லாரோடு உறவுகலந்து, நோயும் வறுமையும் கவலையும் நீங்கி, எல்லாநலங்களும் பெற்று வாழ்தற்கு முந்த தல்வேண்டும். என, இதுகூறும் விளக்கியவாற்றால், ஒருவர்க்குரிய பொருள்களைக் கருவியாகக்கொண்டு அவரை வயப்படுத்துதலும், அவர்க் குள்ள துன்பங்களைப் போக்குதலும் இயலுமென்பது பெறப்பட்டது.

வசியத்திற்கு ஏற்றகாலம்

தாம்வேண்டிய ஒருவரைத் தம்வழிப்படுத்துதற்கும், அவர்க்குள்ள நோயும் வறுமையும் முதலான துன்பங்களை நீக்குதற்கும் ஒருவர் கைக் கொள்ளவேண்டும் முறைகளை இதுகூறும் விளக்கிப்போந்தாமராவின், இனி அம்முறைகளைச் செய்தற்கு ஏற்றகாலம் இன்னதென்பதனையும் விளக்குவாம். ஒருவர் தம்மோடிருக்கும் பிறர் ஓநலங்கூறுத தாம் புகுந்து

கூறல் வேண்டினாராயின், அவர் ஏதும் பேசாமல் தாங்கு றுவதைக் கேட்டற்குரிய நிலையில் அமைதியாயிருக்கும் நேரத்தை நாடுகின்ற நான் என்றோ? தாங்கு றுவதைக் கேட்டற்கு இணங்காமற் பேசிக்கொண்டிருப்பவர்பால் ஒருவர் தாம்வேண்டியவற்றைச் சொல்லி அவற்றையவர் ஏற்குமாறு செய்தலும் இயலாதன்றோ? ஆகவே, ஒருவரைக் கேட்குநிலைமையிற் காண்பதற்குமுன், அவர் தமது முனைப்பைப்பிட்டு அமைந்திருக்கும் நிலையையும் நேரத்தையும் தெரிந்தகொள்ளுதல் இன்றியமையாததாகும். அவைதெரிந்து ஒன்றைச் சொல்லும்போதும், தாம் சொல்வதையன்றிப் பிறிது எதனையும் அவர் நினையாதபடியும் எண்ணாதபடியுஞ் செய்தலும் வேண்டும். ஆனால், மக்களது மனமோ ஒரு நொடிப்பொழுதாயினுஞ் சும்மா இருக்குந் தன்மையதன்று; ஒன்றைவிட்டு ஒன்றுபற்றி ஓயாமல் ஓடிந் தன்மையதாகவே உள்ளது. அத்தகைய மனமானது தனது ஓட்டந்தவிர்த்து, தாங்கு றுகின்ற பொருளிலே பதிந்துநிற்குமாறு செய்தல் எளிதில் முடிவதன்று. அங்ஙனஞ் செய்யவல்ல ஆற்றல் பேசுந்திறமுடைய ஒரு சிலர்க்கே உள்ளதாகும். ஏனைப் பெரும்பாலார் அஃது உடையரல்லர். இனிப், பேசுந்திறம் வாய்ந்தாருங்கூடக், கேட்போரது உள்ளத்தைத் தம்முட்படுத்தி ஒன்றைச் சொல்கையிலுந், தாங்கு றும் அப்பொருள் கேட்பார்க்கு இசையாததாயின் உடனே அவரதனைக் கேட்டல் கைவிட்டோ அல்லததற்கு மாறானதொன்றை நினைந்தோ மாறுபட்டு நிற்பராகலின், பேசுவோர் தமது சொல்வன்மை ஒன்றையே கொண்டு அவரைத் தம்வழிப்படுத்தும் முயற்சியில் வென்றிபெறார். ஆகையால், மக்களெல்லாரும் விழித்திருக்கையில் எவ்வளவுதான் அமைதியோடிருந்தாலும், தம்மொடுபேசுவோர் எதிரில் இடையிடையே மனங்கலைந்தோடவும், அவர் கூறும்பொருளோடு அஃது மாறுபட்டு முனைக்கவுங் காண்பராகலின் அவர்தம்மை விழித்திருக்கும் நிலையில் தம்வயப்படுத்துதற்குச் செய்யும்முயற்சி பெரும்பயன் தருவதன்றாகும். அங்ஙனமாயின், அவர் பகற்காலத்தே அயர்ந்துறங்கும்-நேரம் அறிந்து அவரைத் தம்வயப்படுத்த முயல்வேமெனின்; அதுவும் ஆகாது. ஏனெனின், பகற்காலத்தே ஒருசிலர் அயர்ந்துறங்குவாரேனும், ஏனைப்பவர் அவ்வாறுறங்காது முனைத்திருந்து பலவற்றை எண்ணியும் பலவற்றைச் சொல்லியும் வேறுபலவற்றைச் செய்தும் போதருகின்றாராகலின், அவருடைய நினைவோட்டங்கள் கட்புலனாகாத நுண்ணியவடிவில் இடைவெளி எங்கும் விரைந்தோடி உறங்குவார் உள்ளத்திலுங் கூட்டங்கூட்டமாய் ஊடுருவிப் பாயாநிற்கும். அதனால், அவரது மனம் ஒருகாலத்தொருவர் செலுத்தும் பொருள்நினைவின்மட்டில் அமைந்துநில்லாமற், பலர்நினைவில் அகப்பட்டுச் சமூலாநிற்கும். எனவே, பகற்காலத்து அயர்ந்துறங்குவோரும் ஒருவரது நினைவின் வயப்படுத்தப்படுதற்கு ஏற்றவர் ஆகார்.

அற்றேல், இராக்காலத்து எல்லாரும் அயர்ந்துறங்கக் காண்டலின் அதுவே ஒருவரைத் தம்வழிப்படுத்துதற்கு ஏற்பதாமெனின்; அதுதான் உண்மை. பெரும்பாலும் எல்லாவுயிர்களுந் தமது முயற்சியவிர்து ஓய்ந்துறங்கி இளைப்பாறுதற்கேற்ற காலமாக இறைவனால் வகுக்கப்பட்டது இராப்பொழுது ஒன்றேயாகும். இராப்பொழுதிலும் பதினேந்து நாழிகை வரையிற் சிவர் பலர் முயற்சி அவியாராய் விழித்திருக்கக் காண்டலின், அவருடைய நினைவின் ஓட்டங்கள் வயமாதற்குரியவர் உள்ளத்திற் புகுந்து அதன்கட் பலவகையான தோற்றங்களை விளைவியாறிற்கும். ஆழ்ந்த துயிலிற் செல்லாது சிறிது உணர்வோடுகூடி அமரும் உறக்கநிலையில், விழித்திருப்போர் நினைக்கும் நினைவுகள் ஊடுருவிப்புகுந்து இங்ஙனமெல்லாம் விளைக்கும் நினைவின் தோற்றங்களையே பெரும்பாலும் 'கனவு' என ஒருபெயரால் வழங்கிவருகின்றனர். இன்னும், இக்கனவுநிலையிற் பிறருடைய நினைவின் ரோற்றங்களே யன்றிக், கனவுகாண்பவர் தம் வாழ்நாளில் தாம்எண்ணிய பலவேறுவகை யெண்ணங்களுங்கூட உருவுகொண்டு தோன்றி ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் விரைந்துசெல்லவுங் கண்டு அவற்றால் தமதுள்ளம் நிலைகலங்கி இன்பதுன்பங்களே எய்துவர். இவ்வாறு நள்ளிரவு பதினேந்து நாழிகைவரையில் விழித்திருப்போரும், அவருடைய நினைவாலும் தம்முடைய நினைவாலும் உந்தப்பட்டுக் கனவுகண்டு அரைத்தூக்கத்திலிருப்போரும் வயமாதற்கேற்ற அமைதியில்லாதிருத்தலால் இராக்காலத்தின் முற்பொழுதுங்கூட வசியஞ்செய்தற் கேற்ற தன்று. இனி, நள்ளிரவின் நடுயாமத்திற்குப்பின், இருபத்திரண்டரை நாழிகைமுதல் வரும் வைகறைப் பொழுதும் அதற்கு 'ஏற்றதன்று'. ஏனென்றால், நடுயாமத்தில் அயர்ந்துறங்கப் பெற்றோர்க்கு, அது கழிந்த பின் வைகறைப்பொழுதில் தூக்கங்கலைதலுந், சிறிது உணர்வோடு கனவுகாண்டலும் இயல்பாகலின், அக்காலத்திலும் அவரது மனம் பலவகை நினைவுகளுக்கு இடமாகி அவற்றால் இங்குமங்குமாக இழுப்புண்டு அலையும். இவ்வாறெல்லாம், வசியஞ்செய்தற்கு ஏலாத பகற்பொழுது இராப்பொழுதுகளைக் கழித்துக்கொண்டு செல்லவே, இராக்காலத்திற் பதினேந்து நாழிகைமுதல் இருபத்திரண்டரை நாழிகை யளவாகவுள்ள நடுயாமமே ஒருவர் தம்மால் வேண்டப்பட்ட பிறரொருவரைத் தம்வயப்படுத்த முயலுதற்கு ஏற்ற பொழுதாமென்க. ஏனெனில், எல்லா உயிர்களுந் தம் உணர்வும் முயற்சியும் மடங்கித் தம்மைமற்றது நிரம்பவும் அமைதியாய் ஆழ்ந்து துயில்கொள்ளும் நேரம் அதுவேயாகலான் என்க. அந்நேரத்தில் ஒருவர் விழித்திருந்து தம்மால் விரும்பப்பட்டாரது உள்ளத்தைத் தம்வழிப்படுத்தல்வேண்டி முனைந்து எண்ணுவராயின், அவ்வேண்ணாம் அயர்ந்துறங்கும் அவரது உள்ளத்திலே எளிதிற்பாய்ந்து அதனைத் தன்வயமாக்கிக்கொள்ளும். அவர் அவ்வறக்கம் நீங்கி எழுந்த

பின், தம்மை வேண்டினூர்பால் அன்பு மிகப்பெற்றாராய் அவரது கருத்துக்கு இணங்கி ஒழுகுவார்.

அஃது யாங்ஙனம்? தம்மைமறந்து உணர்வற்று உறங்கும் ஒருவரது உள்ளத்தில் ஒருவர் எவியந்னைவு சென்றுபதிதல் இயலாதெனின்; அற்றன்று, தம்மைமறந்து துயில்வார்பால் உணர்வு இல்லையாயினன்றோ விழித்திருப்பார் எவியந்னைவு அவருள்ளத்திற்சென்று பதியமாட்டாதாகும். மேலும், ஆழ்ந்ததுயிலில் உயிர்க்கு உணர்வு இல்லையென்று கொள்ளின், அது விழித்தபோதும் அதற்கு அவ்வுணர்வு இல்லையாதல் வேண்டும். அவ்வாறின்றி விழிப்பின்கண் உணர்வுநிகழக் காண்டலானும், முன் இல்லாத ஒன்று பின்தோன்றுதல் எக்காலும் இன்மையானும், விழிப்பின்கட் காணப்படும் உணர்வுவிளக்கம் அயர்ந்த உறக்கத்தின்கண் அஃது இன்றி அடங்கியிருக்குமென்று கொள்ளுதலே பொருத்தமாம். மேலும், அயர்ந்து துயில்வோன் ஒருவன் உடம்பில் ஒருமுள்ளை ஏற்றினால் அவன் துடிதுடித்தெழக் காண்டலானும், உயிரற்ற வெறும் பிணத்தில் அதனை எவ்வளவுதான் அழுந்த ஏற்றினாலும் அஃதவ்வாறு துடித்தெழக் காணமையானும் ஆழ்ந்து துயில்வோன்மாட்டு உயிரும் அவ்வுயிரின்கண் உணர்வும் அமைந்தடங்கி யிருக்கின்றன என்பதே தேற்றமாம். இனி, ஆழ்ந்ததுயிலின்கண் அங்ஙனம் அடங்கியிருக்கும் ஒருவனது உணர்வு, அவன்பால் அன்புபூண்டு முனைந்துநினைக்கும் மற்றொருவனது நினைவினை விரைந்தேற்று அதன்படி நடக்குமென்பதற்குத், தன்னைமறந்து யோகரித்திரை என்னும் அறிதுயிலில் இருக்கும் ஒருவனைத் துயிற்றிய பிறன் ஒருவன் தான் வேண்டுமாறெல்லாம் அவனுக்குச்சொல்லி அவனைத் தான் வேண்டுமாறெல்லாம் நடக்கும்படிசெய்தலும், துயிலில் இருந்தவாறே அவன் துயிற்றுவோன் வேண்டியபடியெல்லாஞ் செய்து விழித்தபின் தான் செய்தவைகளை உணராதிருத்தலுமே சான்றாமென்க இவ்வறிதுயிலின் வகையும் வரலாறும் பயனும் 'பேர்கநித்திரை' என்னும் எமதுநூலின்கண் நன்கெடுத்து விளக்கியிருக்கின்றேம்; அவற்றை அங்கே கண்டுகொள்க. ஆகவே, ஆழ்ந்ததுயிலில் இருப்போர்க்கும் உணர்வு உண்மையும், அது தன்னைநோக்கி அன்பால் நினைப்பார் நினைவுகளோ ஏற்று அந்நினைவுகளின் வழித்தாறலும் யுபுறவின்றித் தெளியப்படும்.

அஃது உண்மையே யென்றாலும், நள்ளிரவின் நடுயாமத்திலும் விழித்திருப்பாருளராகலின் அவருடைய நினைவுகளும் அயர்ந்துறங்குவாருள்ளத்தை வந்துசூழ்ந்துகொள்ளும். கொள்ளவே, அப்போது ஒருவர் விழித்திருந்து அவரை வசியஞ்செய்தற்கு எண்ணும் எண்ணம் எவ்வாறதனை முடிக்குமெனின்; நடுயாமத்தில் விழித்திருப்பார் மிகச் சிலரே யாவர்; எவர் அவரைநோக்கி வசியஞ்செய்ய எண்ணுகின்றனரோ அவ

மையே அங்ஙனம் விழித்திருப்பார் சிலரும் நினைப்பார் அல்லர்; அவரை இன்னாரென்றே அவரெல்லாம் அறியார்; அவ்வவருந் தாந்தாம் மேற் கொண்டதொரு முயற்சியிலேயே கருத்தூன்றிநிற்பர்; ஆதலால், விழித்திருக்கும் அச்சிலருடைய நினைவுகளும் அயர்ந்துறங்குவோர் உள்ளத்தின் ஊடே ஊடே ஒடுமாயினும், அவை அதில் அழுந்தப்பதிந்து நிலைபெற மாட்டா. மற்று, அவ் யாமப்பொழுதில் எவர் எவரைநோக்கி உறுத்து நினைந்து, அந்நினைவினை உருவேற்றுகின்றனரோ, அவரது அந்நினைவு மட்டுமே அவர்தம் உள்ளத்திற்பாய்ந்து, அங்குவந்துசூழ்ந்த ஏனையோர் நினைவுகளைத் தூர்த்திவிட்டுத் தான்மட்டும் நிலைபெறும். ஆதலால், யாமப்பொழுதில் வசியஞ்செய்தற்பொருட்டு முனைந்திருந்து முயல்வாரது எண்ணமே தன்பயனைத் தப்பாமற் பயப்பிக்கும் என்க.

நயோமத்துச் செய்யும் வசியமுறைகள்

இனி, நயோமத்து விழித்திருந்து வசியஞ்செய்ய விழைவோர் இன்றியமையாத கைக்கொள்ளவேண்டும் முறைகளை வகுத்துக் கூறுவாம். அம்முறைகளுள் முதன்மையானது, உடம்பை வலிமைபிழுவாமல் வைத்துக்கொள்ளுதலேயாம். உடம்பை வலிவுடன் வைத்தற்குரிய செயல்களுள் முதல்நிற்பது, சிற்றின்பவேட்கை மிகுதியால் உடம்பின் வலியசாற்றை ஒழுகவிடாதிருத்தலேயாம். மாதரை மருவாதிருத்தல் ஒன்றே போதுமானதன்று. மாதரை மருவாதிருப்போரெல்லாம் சிற்றின்ப வேட்கையினை விட்டவர் அல்லர். அவ்வின்ப வேட்கையால் இரவும் பகலும் அதேநினைவு மீதுரப்பெற்று, அதனால் தமதுடம்பின் வலிமைக்கு முதற்கூறாகிய கறைஉருகி ஒழுகிப்போக, ஈளடைவில் தமது வலிமைகுறைந்து மாய்வாரும் பலர். இவ்வாறு இன்பநினைவாற் பிடியுண்டு இம்மை மறுமைப் பயன்களைப்பெற்று வறிதே மாய்வுதினுள், தமக்கினிய மாதரை மணந்து அவர்பாற் புதல்வரைத் தோற்றுவித்து வளர்த்து இறைவனது படைப்புக்குக் கருவியாயிருந்து இறப்போர் மேலானபயன்களைப் பெறுவர். ஆதலாற், தமதுடம்பினை வலிவுறவைக்க வேண்டுமோர் மாதரை அடுத்ததென்று மருவாமையெயன்றிச், சிற்றின்ப வேட்கையுந் தமதுள்ளத்தே சிறிதும் நிகழாதவாறும் பாதுகாத்தல்வேண்டும். கறை மிகுதியாய்க் கழியவிடுத்தால், உடம்புக்கு எவ்வளவு வலிவான் உணவைக்கொடுத்தாலும், வேறுவகையில் உடம்பை எவ்வளவுதான், பாதுகாத்தாலும் பயனில்லை. கறையைமட்டும் வீண்செலவு செய்யாமற் பாதுகாத்துவரின் உடம்புக்கு வலியுணவு தொடாவிடினும், அதனை

வேறுவழிகளில் கருத்தாய்ப் பாதுகாவாவிடினுங் குற்றம் இல்லை. எத்தனையோ பங்கு குருதி சுண்டி ஒரு சிறிதளவு விந்துவாகமாறுகின்றது. இவ்விந்து வெண்ணுங் கறையிலிருந்தே மிகச் சிறந்ததாகிய இம் மக்களுடம்பு படைக்கப்படுகின்றதென்றால், இதன் வலிமையையும் மேன்மையையும் நாம் எடுத்துச் சொல்லுதலும் வேண்டுமோ! ஆகவே, கறையானது வீண்போகாமற் பாதுகாத்து அது மறுபடியுஞ் செந்நீரின்கலந்து சுவறுமாறு செய்துவிட்டால், உடம்பு மூப்படையாது, என்றும் இளமையாய்ப் பொன்றித் தவ்வாய்ந்து மிளிரும், நரை உண்டாகாது; பசியும் விடாயும் நிரம்ப உண்டாகா; உணவும் மிகுதியாய் வேண்டப்படாது. இத்தன்மையான உடம்புடையவன் உள்ளம் தூயதாயும் நினைத்ததை நினைத்தபடியே முடிக்கத்தக்க ஆற்றல் வாய்ந்ததாயும் இருக்கும்; அவனது கட்பார்வைபட்ட இடமெல்லாம் தூயதாம், அவனது தொடர்ப்பட்டாரெல்லாம் தூயராவர். ஆதலால், கறையை வீண்செலவுசெய்யாது கட்டுப்படுத்துதற்கு இம்முயற்சியில் தலையிட்டோர் பெரிதும் கருத்தாயிருக்க வேண்டும்.

அற்றேல், இந்நிலத்தின்கட் பிறந்து இன்பதானப் நுகர்ச்சியால் தூயராது இறைவன் திருவடிப் பேரின்பத்தை எய்தவேண்டிய உயிர்கள் இன்னும் எத்தனையோகோடி கணக்கற்றனவா யிருக்கின்றன; இவ்வுயிர்களை யெல்லாம் பிறப்பித்தல்வேண்டியே இறைவன் ஆண் பெண் என இரூபாலாரை வகுத்து, அவர் ஒருவரையொருவர் விரும்பி மருவுமாறு எவராலும் தடுத்தற்கேலாத இன்பவேட்கையினையும் அவர்க்குத் தந்து, அம்முறையால் அவ்வுயிர்களைப் பிறப்பித்து என்றும் ஓவாத ஒரு பேர் அருளுதவியைச் செய்துவருகின்றான். இங்ஙனஞ் செய்துவரும் அவனது அருள்நோக்கத்திற்கு மாறாக ஆண்பாலாரும் பெண்பாலாரும் ஒருவரையொருவர் மருவுதல் ஒழிந்து, கறையைக் கட்டுப்படுத்தித் தனியராய் உயிர்வாழ்தல் குற்றமன்றோவெனின்; நமதுகருத்து அலிதன்று; பல்லுயிர்கட்கும் பயன்படும் உயர்ந்த நன்மைகளை உலகிற்குச் செய்யப் புகுந்து, அம்முயற்சிக்கு உதவியாயினரைத் தமக்குத் துணையாக வயப்படுத்திக்கொள்ளல்வேண்டி நினைவைச் செலுத்துங் காலங்களில் தமதுடம்பின் வலிமையைப் பாதுகாத்தல் இன்றியமையாததாகும் என்பதே நமது கருத்தாகும்; அவர் மகளிரை மருவல்வேண்டிற் நிற்குநார்க்கு ஒரு காலன்றி மருவுதல் ஆனது. இங்ஙனம் ஒரு வரம்புக்குள்ளின்று ஒழுக்குதலால், இறைவனது அருள்நோக்கத்திற்கு மாறாகாமையோடு, தாம் உலகிற்குச் செய்யவேண்டிய அரும்பெரு நன்மைகளையும் எளிதில் செய்து முடிப்பர்.

அற்றேல், முற்றுமே சிற்றின்பவேட்கையினை யொழித்து அரிய பெரிய நன்முயற்சிகளை மேற்கொள்வார்க்கு அது குற்றமாகாதோ

வெனின்; தனது படைப்புத்தொழிலுக்குக் கருவியாக ஆண் பெண் என்னும் இருபாலார் உள்ளத்திலும் இறைவன் வலிவாக ஊன்றிய இன்பவேட்கையினை யொழித்தல் எவர்க்கும் எளிதன்று. இறைவன் அமைத்த இம் முறைமைக்குமாராய் நடத்தல் எளிதாகாமை கண்டே, அருந்தவ முயற்சியிலிருந்த பண்டைக்காலத்து முனிவரும் தம்மனைவிய ரோடு ஒருங்கிருந்தே தமது தவவொழுக்கத்தினை நிறைவேற்றினர். அகத்தியர், வசிட்டர், காசியபர், கௌதமர் முதலான அருந்தவத்தோ ரெல்லா நும் தம் மனைவியருடனிருந்தமையே இதற்குச் சான்றமென்க. இந் நன்முறையோடு திறம்பிச் சாக்கியபுத்தர் தமக்கு மாணக்கராய்வந்த ஆண் பெண் பாலாரைத் தனித்தனியே பிரித்துத் தனித்துறவுநிலையில் வைத்தும், அவரெல்லாம் அந்நெறியில் நிற்கமாட்டாமல் வழுவிக் கரவாய் ஒரு வரையொருவர் மருவிப் பல பழிகளைச் செய்த வரலாறுகளும், இங்ஙன மே கத்தோலிக் கிறித்துவரால் தனித்துறவு நிலையில் வைக்கப்பட்டோ ரும் அம் முறைபிறழ்ந்து நடந்த வரலாறுகளும், தமிழ் நாட்டகத்தும் வடநாட்டகத்தும் இங்ஙனமே தனித்துறவு நிலையிற் பல ஏதுக்களால் வலிந்து வைக்கப்பட்டவர் அந்நிலையில் நிற்கமாட்டாது வழுவிப் பல தீமைகளைச் செய்த செய்கின்ற வரலாறுகளும், தனித்துறவு இறைவ னரு ணேக்கத்திற்குமாராய் வலிந்து மேற்கொள்ளப்படுவதொரு கரவு நிலையாயிருந்தலின் அது நிலைபெறுதென்னும் உண்மையினை நன்கு புலப்படுத்தாநிற்கும். மேலும், உடம்பின்வலிவான கூறாய் ஒவாது விளையுந் கறையின் ஒருகூறு ஆண் பெண் சேர்க்கையாற் புறங்கழிதல் அவ் விருவர்தம் உடம்பின் நலத்திற்கும் இன்றியமையாததாகும் என மருத்து நூல்கள் கூறுதலானும், அத்தகைய சேர்க்கை முற்றுமே ஒழிக்கற்பால தன்று. அவ்வாறாயின், மகளிரை மருவுதலும் வேண்டுந், கறையை ஒழுக்கவிடாமற் பாதுகாத்தலும் வேண்டுமென ஒன்றற்கொன்றுமாறான இரண்டு கொள்கைகளைக் கூறுதல் என்னையெனின்; அவ்விரண்டற்கும் நடுநின்று அவ்விரண்டையும் மாறுபடாமல் நடப்பிக்கும் வழியுளதாகலின் அவை முரணாதல் இல்லை. யாங்ஙனமெனின், மாதரைத் திங்களுக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டுமுறை மட்டுமே மருவிவரின், தவவொழுக்கத் தால் உடம்பிற்சுவறிய பகுதிபோக மிச்சமாகிய விந்துமட்டுமே புணர்ச்சிக்குக் கழிந்து உயிருக்கு இன்பத்தையும் உடம்பிற்கு நலத்தையுந்தரும். இவ்வாறு ஒருவரம்பிற் குட்பட்டு ஒழுகாது, வரைதுறையின்றி யடுத் தடுத்து மருவிவருவாராயின் கறைஅளவுக்கு மிஞ்சிக் கழிந்துபோக அதனால் உடம்புபழுதுபட்டு இன்பமுந்துன்பமாய் மாறி மாண்டுபோவர்; அவ்வாறொழுதுவார் எத்தகைய உயர்ந்த நன்முயற்சியினையுஞ் செய்தற்கு ஒருப்படார்; ஒருப்படினும் அம்முயற்சியைக் கடைபோக முடிக்க மாட்டார். அஃதுண்மையேயாயினும், மருவுதற்கினிய மாதர் அருகேயிருப்ப,

அவரையடுத்தித்து மருவும் வேட்கைபெருகுதல் இயல்பேயாகலின், அவரையகன்று உறைதலே செயற்பாலதாமெனின்; அற்றன்று, பருகுதற்கினிய தீஞ்சவைப்பாலுங் கொழுவியபழமும் வேறு பல்சுவைய பண்டங்களும் நாடோறும் எளிதிந்கிடைக்கப் பெறுவானுக்கு அவற்றை அருந்துதலில் வேட்கை மிகுதியாய்ப் பெருகாது; மற்று அவை கிடைக்கப்பெறாமற் பசித்திருப்பானுக்கே அவற்றையுண்டற்கண் எழும் விருப்பம் அளவின்றிப் பெருகாநிற்கும். இப்பெற்றிபோலவே, மருவுதற்கினிய மகளிரை எளிதிற் பெற்றானுக்கும் அவரை மருவுதலில் வேட்கை பெருகாது; மற்று, அவரைப்பிரிந்து தனித்து உறைவானுக்கோ அவ்வேட்கை அவன்வய மின்றியே பெருகாநிற்கும். அதனால், மகளிரோடு உறைந்து தவ்வொழுக்கத்தை மேற்கொள்வானுக்கு விந்துவைக் கட்டுப்படுத்துதல் எளிதாதல்போல, அவரைப்பிரிந்து தனித்துறவு நடத்துவானுக்கு அலிது அத்துணை எளிதாகாது. என்றலும், ஆண்டின் முதிர்ந்தாரும், நோய்கொண்டு மெலிந்தாரும், ஆண்டன்மை பெண்டன்மை பிழந்தாரும், உறுப்பறைகளும், வறுமையான் மிக நலிந்தாரும், உலகிற்கு நன்மைசெய்ய விருப்பயில்லாமல் ஊக்கங்குன்றினோர் தனித்துப்போய் ஓர் ஒதுக்கிடத்திலிருந்து தனித்துறவு நடத்தலே அவர்க்கு நன்றும் மற்று, இளமைச்செவ்வி யுடையாரும், நோயில்லாத வலிய திருந்திய யாக்கையுடையாரும், செவ்வளமும் உலகிற்கு நன்மைசெய்யும் நோக்கமும் வாய்ந்தோர் தம்மகளிரோடு உடனிருந்து பயன்படுத்துறவு நடாத்தலே எவர்க்கும் நன்றும். இனி, இளமைக்காலத்திலேயே மனைவாழ்க்கை தாங்குந் திட்பமும், அதன்கண் வரும் அல்லல்களுக்கு அஞ்சாமையும் வாய்ப்பப்பெறாத மெல்லியல்புடையார் சிலர், தமது புத்திளமையிலேயே தனித்துறவு வேண்டினராயின், அவர் இடைவிடாது நூல்கற்றலினுங், கற்றவற்றை ஆழ்ந்தாராய்தலினும், ஆராய்ந்தவற்றை நூல்களாக எழுதியும் விரிவுரைகளாகப் பேசியும் உதவுதலினும், இறைவனையும் அவனடியாரையும் நினைந்து நினைந்துருகுதலினும் தம்முடைய கருத்தையும் முயற்சியையும் இடையறாது செலுத்தி, இரக்காலத்தே இம்முயற்சியின் மிகுதியால் அயர்ந்த தூக்கந் தானேவந்துகூடத் தம்மைமறந்த துயிலிற்கிடத்தற்குப் பழகல்வேண்டும்; இம்முயற்சிகளிற்சிறிதுவழுவினும், இரக்காலத்தே துயில்பெறாதிருப்பினுஞ் சிற்றின்பவேட்கை அவரையும் வந்துபற்றி அவரது உடம்பின் சாற்றை உருக்கி ஒழுகவிடும். ஆதலால், அவ்வின்பத்தின்கண் நினைவுசெல்லுதற்கு அத்தகையோர் ஒரு நினைத்தனையும் இடங்கொடுத்தல் ஆகாது. மேலும், இளமைக்காலத்தே தனித்துறவு நிலையிற் புகுதற்கு விழைவோர் சிற்றின்பநுகர்ச்சி இன்னதென்று சிறிதும் அறியாமுன்னரே அதன்சட்புகுதலே நலமுடைத்து. அதனை நுகர்ந்து அதன் இனிமையறிந்தபின் தனித்துறவு நிலையை மேற்

ரேன்றிய தமது சாயலையே சுந்தராக வருவித்தாரென்பதனும், சிவபெருமானுஞ் சுந்தரும் என இருவரில் ஒருவரே உண்மையில் உளர் என்னும் அவரதுகொள்கை அக்கையின்கட் புதுத்தப்பட்டமை காண்க. மாயையிற் ரேன்றும் பரப்பிரம பிரதிபலன நிலையிற் கண்ணாடியிற் ரேன்றும் சிவபெருமானது பிரதிபலனம் வைக்கப்பட்டது. சிவபெருமானாகிய முழுமுதற் கடவுளே ஆண்டானெனவும், அவனுக்குச் சாம் அடிமையெனவுஞ் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரே “மீனாவடிமை யும்கேயாளாய்” என்றற்போற் பல்விடங்களில் வெளிப்படையாகக் கூறியிருக்கவும், அச்சைவசித்தாந்தக் கருத்தொடுமுராணிச் சிவத்தினது பிரதிபலனமே சுந்தரரெனக்கூறிய மாயவாதவுரையுங் கற்றறிவுடைய சைவர் சிவரால் ஆராயாமல் எடுத்தாளப்பட்டதன்றோ? ஒருவரதுடம்பின்கண் உயிர் உளதாதல்போல, அவ்வுடம்பின் எதிரொளி வடிவாய்க் கண்ணாடியிற் ரேன்றும் நிழலுக்கு உயிர் உளதாதல் யாண்டும் இல்லை; இல்லையாகவே, சிவபெருமான் திருவுருவத்தின் எதிரொளி வடிவாய்க் கண்ணாடிற் ரேன்றிய நிழலுக்கு உயிர் உளதாதலும், அது கண்ணாடியினின்றும் குதித்துச் சுந்தரரெனப் பெயர்பெற்றுவந்த தென்றலும் யாவனும் பொருந்தும்? இன்னோரன்ன பொருந்தாக் கோட்பாடுகள் மாயாவாத நூலுடையார்க்கே பொருந்துமன்றி, உண்மைநெறிவழாமற் செல்லும் சைவசித்தாந்தத்திற்கு ஒரு சிறிதும் உடன்பாடாகாவென்க. ஆகையால், இவைபோன்ற மாயாவாதப் பொய்க்கதைகள் சைவநூல்களுந் காணப்படுதல்பற்றி அவை சைவ மெய்க்கதைகள் போலுமென நம்பிவிடாது, உண்மைச் சைவராவார் எவற்றையும் ஆராய்ந்து கைக்கோண்டு ஒழுமுதலே செயற்பாலதாமென்க.

இனி, ஆசிரியர் சேக்கிழாரியற்றியருளிய திருத்தொண்டர் புராணத்தின் கட் பாயிரத்திற்கும் நூற்றொடங்கமாகிய திருத்தாட்கொண்ட புராணத்திற்கும் இடையே காணப்படும் திருமலைச்சிறப்பு முதலாகிய நான்கும் சேக்கிழார் இயற்றியன ஆகா என்பதற்கு யாக்கூறிய ஏதுக்களை மறுப்பான் புஞ்சைவர், அவ்வுடம்பின் பாயிரத்திற்கும் நூலுக்கும் இடையே நாட்டுச்சிறப்பு முதலியன கூறுதல் தொன்னூற்புலவர் வழக்கு என்கின்றார். ஒரு கதையினைத் தொடர்புபடுத்துக் கூறும் ஒரு காப்பியத்துட் கூறுதற்கெடுத்த கதையினைக் கூறத்தொடங்காமல், இயைபில்லாத நாட்டுச்சிறப்பு நகராச்சிறப்புகளை வாளாவிரித்துப்பாடும் வழக்கம் சமணப்புலவர்காலத்திற் ரேன்றிக் கந்தபுராணம் இராமாயணம் பாடிய கச்சியப்பர் கம்பர் காலமுதற்கொண்டு மிகப் பெருகியதொன்றும். ஆசிரியர் சேக்கிழார் சமணர்காலத்திற்குப் பின்னும் கச்சியப்பர் கம்பர் காலத்திற்குமுன்னும் இருந்தவராகலின் அவர் பின்னையோரைப் பின்பற்றினவர் ஆகார்; சமணர் பொய் கூறுநீராகலின் அவரைப் பின்பற்றுவதுஞ் சேக்கிழார்க்குக் கருத்தன்று. சமணர்க்கு முற்பட்ட பழைய நூலாகிய இராமாயணம் பின்பற்றுவதே அவர்தம் திருவுள்ளக்கிடையாம். பழைய நூலினைப் புலவர்காலத்து எழுந்த தமிழ்ப்பெருங்காப்பியங்களோ எடுத்தபொருளைவிட்டு நாட்டுவனம் நகரவளங்களைப் பாடிக்கொண்டிருப்பன அல்ல. இவ்வுண்மைக்குச், செந்தமிழ்மொழியின் நந்தாரணி விளக்கங்களாய்த் திகழும் இந்த பெருங்காப்பியங்களுள் முந்தாநிற்குஞ் சிலப் பதினாறாம் மணிமேகலையுமே உறுபெருஞ்சான்றும். இப் பழந்தமிழ்க் காப்பியங்களிரண்டுந் தாங் கூறுதற்கெடுத்த கதையை இடையிடையாமல் உடனே கூறக் காண்மென்றிப், பின்னையகாலத்துச் சமண நூல்களும் புராண நூல்களும் அவ்வவ்வுர்களிற் காணப்படாத நாட்டுவளங்களையும் அவ்வவ்நகரங்களிற் காணப்படாத நகரவளங்களையும் பொய்யாகப் புனைந்துகட்டிப் பாயிரத்திற்கும் நூலுக்கும் இடையே வாளாவிரித்துக் கூறுமாறுபோல ஒரு சிறியினுங் கூறக் காண்கின்றிலேம். இச் செந்தமிழ்ப் பழங்காப்பியங்களைப் போலவே, உண்மையாய் நடந்தகதையை எள்வாறெடுத்துச் சொல்லும் உண்மைநெறி மேற்கொண்ட ஆசிரியர் சேக்கிழார், தமது நூலுக்கு ஓரியையுமில்லாத நாட்டுவள நகரவளங்களைப் பாயிரத்திற்கும் நூலிற்கும் இடையே பாடிவைத்தாரென்றல் சிறிதும் பொருந்தாது. அற்றன்று, சேக்கிழார்க்கு முற்பட்டகாலத்தே வழங்கிய நூளாமணி, சீந்தாமணி என்னுந் தமிழ்க் காப்பியங்கள் சமண முனிவரால் இயற்றப்பட்டனவாயினும் அவற்றிற் கனிந்துவிளங்குந் தமிழ்ச்சுவையே பற்றித் தமிழ்ப்புலவரெல்லாரும் அவற்றை மீக்கூறக் காண்டலின் அவற்றின்கட்

கூறப்பட்டவாறே சேக்கிழார் தாழும் நாட்டுச்சிறப்பு நகாச்சிறப்பு முதலாயின வற்றைப் பாடிவைத்தாரெனின்; நன்றுசொன்னீர், குளாமணி, சிந்தாமணி யென்னும் அமண்காப்பியங்கள் 'இல்லோன் றிலவனாக இல்லது புனைந்து கூறும்' பொய்க்கதை சுழீஇய நாடகவழக்குப்பற்றி வந்தனவாகும்; அநாய வேந்தன் அவைக்களத்தே இவ் வமண்காப்பியப் பொய்யும் புரட்டும் விரும்பிக் கற்கப்படுதல்கண்டு இரட்சி சேக்கிழார் அவற்றின் பயிற்சி பயன்படாமை அர சற்குத்தேற்றி, உலகிற்கு உண்மையறிவுச்சுடர் கொளுவுவான் கருதி 'உன் னோன் றிலவனாக உள்ளது தெளித்துக்கூறும்' மெய்ந்நாடக வழக்குப்பற்றி மெய்யடியார் மெய்வரலாறுகளை ஒருங்குதொகுத்துத் 'திருத்தொண்டர்புராணம்' என்னும் அரும்பெருஞ் செந்தமிழ் மெய்க்காப்பியம் இயற்றியருளினார். சொற் சுவை பொருட்சுவையோடு பொருளுண்மையும் உண்மையன்பின் விழுப்பமுந் தேற்றுவான் புகுந்த ஆசிரியர் சேக்கிழார்க்கு அவ்வியல்புகள் முற்றுமுடைய சீலப்பநிகாரம், மணிமேகலை என்னும் பலமுய மெய்க்காப்பியங்களைப் பின்பற்றிச் செல்லுதலே திருவுளப்பாங்காமல்லது, உண்மையல்லாக் கதைமேற் சொற்சுவையுங் காமலின்பச் சுவையும்மட்டுமே முதிர்ச் சொல்லுஞ் குளாமணி சிந்தாமணி என்னும் அமண்புரட்டுக் காப்பியங்களைப் பின்பற்றல் கருத்தா காது. இவ்வுண்மை,

“கலகமிடும் அமண்முரட்டுக் கையர் பொய்யே கட்டிநடத்திய சிந்தாமணி யை மெய்யென், றுவகிலுள்ளோர் சிலாகற்று நெற்குற்றண்ணு துமிக்குற்றிக் கைவருந்திக் கறவைநீர்க், மலடுகறந் துளந்தளர்ந்துகுளிர் புஞ்சோலை வழி யிருக்கக் குழியில்விழுந் தாறுபாய்ந்து, விடைநருமென் கரும்பிருக்க இரும்பை மென்று விளக்கிருக்க மின்மிளித்தீக் காய்ந்துநொந்தார்” எனவும்

“வளவனுங் குண்மண் புரட்டுத் திருட்டுச் சிந்தாமணிக்கதையை மெய்யென்று வரிசைகூற, உளமகிழ்ந்து பலபடப் பாராட்டிக்கேட்க உபயகுலமணி விளக்காஞ் சேக்கிழார்கண், டிளவரசன் றிணைநோக்கிச் சமணர்பொய் நூல் இது மறுமைக்காகா திம்மைக்குமற்றே, வளமருவுகின்ற சிவசதை யிம்மைக்கு மறுரைக்கும் உறுதியென வளவன்கேட்டு” எனவும் உமாபதி சிவனார் அருளிச் செய்யுமாற்றற் காண்க. (தொடரும்)

யந்திரங்களும் வசியங்களும்

எல்லாவகையான பொல்லாங்குகளையும் நீக்கிக்கொள்ளவும், உலகவாழ்க்கையில்

வெற்றிபெறவும் வேண்டுவார்க்குத் தேவையானவை.

பெருமை, செல்வம், கல்வி, உயர்வைத் தருவனவற்றிற்கு விலை	7	8	0
செம்மை, உடம்புவலிமைக்கு	7	8	0
ஞானபாகங்களிற் சித்திபெறு	10	0	0
எந்தக்காரியத்திலும் வெற்றிபெறுதற்கும், வழக்கில்வெல்லுதற்கும்	10	0	0
குதிரைப்பந்தயம், விளையாட்டு, சீட்டாட்டம் முதலியவற்றில்			

வெற்றிபெறுதற்கு

வியாபாரத்திலும், அலுவலிலும் ஊதியம்பெறுதற்கு	7	8	0
ஆண்வசியத்திற்கு ரூ 7 8 0 பெண்வசியத்திற்கு	10	8	0
ஆண்பெண்வசியத்திற்கு	7	8	0
நன்செய் புன்செய் நன்றாய்விளைய	7	0	0
காரியச்சுரங்கம் பயன்தர	100	0	0
மாணிக்கம் அரிப்பது பயன்தர	225	0	0
ஆயுள்காலம் முழுதும் அறிந்துசொல்ல	15	0	0
எல்லாச் சித்திக்கும் ராபிசாலமன் என்பவரின் யந்திரம்	15	0	0
ஷே முதற்றாம் ரூ 30 0 0 ஷே இரண்டாந்தாம்	21	0	0

தறிப்பு;—மணியார்டர்வழியாக மேற்குறிப்பிட்டபடி யந்திரங்களின் விலையை முற்றும் முன் அனுப்புவோர்க்கு யந்திரங்கள் அனுப்பப்படும். வி. பி. பி. வழியாக அனுப்புவதில்லை. வேண்டுவோர் பின்விலாசத்திற்கு எழுதுக:—

D. A. RAM DUTH, ASTROLOGER,

No: 30, J, Cheku Street, COLOMBO, (CEYLON.)